VÁROSI KÖNYVTÁR
CELLDÖMÖLK, Pf.: 40.
Telefon: , 13
9501

Új Kemenesalja

I. évfolyam, 11. szám
1991. november

■ CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA ■
■ MEGJELENIK HAVONTA ■ ÁRA: 9,50 FORINT ■

A tartalomból

KDNP fórum (2–3. old.) ✧ Néhány kérdés a telefonfejlesztésről (4. old.) ✧ Igazgatóválasztási bojkott? (6. old.) ✧ Tisztelgés Ostffyasszonyfán (7. old.) ✧ Milyen volt Keléd? (9. old.) ✧ A tatárok Dömölkön (11. old.)

1458

Tudósítás a képviselő-testület üléséről

A város önkormányzata soron következő ülését október 9-én tartotta az alsósági iskolában. **Makkos István** polgármester a két ülés közötti eseményekről szólva elmondta, hogy a „Kemenesaljai Ősz" rendezvényei színvonalasak voltak. A „Pagnacco" tánccsoporttal együtt az olasz város polgármestere és alpolgármestere is Celldömölkre látogatott. Erre az önkormányzat nem számított, s így nem tudták őket méltóképpen fogadni. Utalt arra, hogy szeretnék a testvérvárosi kapcsolat irányában fejleszteni az együttműködést.

Horváth András ismertette képviselőtársaival, hogy 14 olyan vállalat van az országban, amely nem emel távhődíjat. A Vas Népe e témával foglalkozó, ellenállásra buzdító cikkét „fasisztoid" jellegűnek minősítette. A Népjóléti Minisztériumtól várhatóan érkező kompenzálási összeg szociális alapon történő elosztását javasolta.

Egy márciusi képviselő-testületi határozat alapján sor került a II. világháború celldömölki áldozatainak összeírására. A kutatás eredményeként 313 személy nevét gyűjtötték össze és az izraelita halottak száma szintén kb. 300.

Somorjai Istvánné, a celldömölki Munkaügyi Központ vezetője tájékoztatta a képviselőket a város és környéke foglalkoztatási helyzetéről és a munkanélküliség alakulásáról. A 3 fővel dolgozó kirendeltség forgalma tavaly 1943 ügyfél volt, 1991 első nyolc hónapjában már 4325 alkalommal keresték fel őket. A munkaerőpiac keresleti oldala egyre szűkül: januárban még 100 üres álláshelyet regisztráltak, augusztusban azonban már csak 61-et jelentettek be a munkáltatók. (A témáról bővebben egy másik cikkünk szól.)

1992. január 1-jétől nem vethető ki házadó, út- és közműfejlesztési hozzájárulás, valamint telekhaszná-

(folytatás a 3. oldalon)

1459

A nagy MATÁV-blöff

Lesz-e GYESEV?

1991. október 3-án a Sághegyen kihelyezett ülést tartott a megyei közgyűlés területfejlesztési és környezetvédelmi bizottsága, amelyre meghívták a környék polgármestereit. **Csató Tamás,** a bizottság elnöke bevezetőjében elmondta, hogy céljuk Celldömölk és környéke gondjainak megismerése.

Portschy Tamás, a bizottság titkára a regionális-térségi gondolkodás erősítését szorgalmazta. A statisztikai szemlélet alapján csak 7 település (Jánosháza és környéke + Borgáta) sorolható az elmaradott kategóriába, de végeredményben egész Kemenesalja bizonyos mértékig hátrányos helyzetű térségnek tekinthető. Az egyoldalú mezőgazdasági fejlesztés súlyos károkat okozott, bár kétségkívül vannak e téren is kiváló eredmények. Rámutatott arra, hogy a települések komfortfokozata egy szinttel alacsonyabb a kedvezőbb körülményekkel rendelkezőkénél.

Kozák János (Sömjénmihályfa) a Cinca kérdését vetette fel, amelybe Celldömölk szennyvize ömlik és tarthatatlan az a bűz, ami nyári időszakban kialakul. Tönkremegy a növényzet s ezzel kapcsolatban javasolta a Kemeneshát flórájának feltárását. **Varga Iván** (Jánosháza) az Iskolabútor- és Sport-

(folytatás a 4. oldalon)

1460

Ünnepi megemlékezés 1956 évfordulóján

Az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulója tiszteletére megemlékezést tartottak Celldömölkön. A Városháza előtti téren összegyűlt ünneplő tömeg meghallgatta dr. Gömbös Ferenc országgyűlési képviselő (MDF) beszédét, majd a római katolikus temetőben folytatódott a megemlékezés Koloszár Zoltán sírjánál. A fiatalember egyike volt a mosonmagyaróvári sortűz áldozatainak. Koszorút helyeztek el a sírján az önkormányzat és a politikai pártok képviselői. Az összegyűltek ökumenikus szertartáson vettek részt. A gyertyás felvonulás díszsorfalát a Kapisztrán Szent János Cserkészcsapat tagjai alkották.

Alább közöljük dr. Gömbös Ferenc ünnepi beszédét.

Tisztelt ünneplő közönség, hölgyeim és uraim!

Fogadják köszöntésemet abból az alkalomból, hogy 1956 nagyszerű és nehéz emlékét immár harmadszor tarthatjuk meg itt Celldömölkön, és a város közönségével újra fejet hajthatunk a forradalom és szabadságharc mártírjainak emléke előtt.

Emlékezzünk. Noha történelmünk különös, sokszor tragikus mozzanatokkal teli, és szinte nincs olyan hónap a naptárban, amely ne figyelmeztetne valamilyen aktuális évfordulóra, 1956 októbere különleges helyet foglal el nemzeti ünnepeink sorában. Nemcsak amiatt, hogy harmincöt év történelmi léptékkel mérve rendkívül rövid idő, hiszen oly sokan kortársként éltük át azokat a napokat, hanem amiatt is kiemelendő 1956, hogy szinte páratlanul egységes nemzet szállt szembe a Rákosi-önkénnyel és az orosz tankokkal. Ez a nemzet akkor páratlan teljesítménnyel hívta fel magára a világ közvéleményének figyelmét, egy volt akkor szándékban és tettben – ezt az egységet, melyre ma is oly nagy szükség volna, csodálattal kell említenem, mert

1956 üzenetéből talán ezt tartom a legfontosabbnak.

Emlékezzünk először is arra, hogy '56 tiszta politikai forradalom és szabadságharc volt. Vegytiszta forradalom. Egy mélységesen megalázott nép tépte le magáról a Rákosi-rendszer már-már elviselhetetlenül fájó igáját, a tömeg hihetetlenül egymásra talált szándékaiban és Nagy Imrét pillanatok alatt vezérévé választotta, szinte egyöntetű közfelkiáltással. Vegytiszta szabadságharc is volt, hiszen a pesti srácok és vezetőik, a névtelen felkelők idegen katonák ellen védték az országot – teljesítményük és hősiességük utólag is csodálattal tölt el bennünket. De nemcsak Ők ott a szűk pesti utcákban vették fel a harcot, hanem vidéken is, Miskolctól Salgótarjánon át a Vértesig és a nyugati határig. S noha ezekről a napokról, melyekről a Kádár-rendszerben mint ellenforradalomról volt szabad beszélni, viszonylag többet tudhatunk a rendszerváltás jóvoltából, még mindig vannak fehér foltok, pedig nagy az érdeklődés. Minden efféle igény teljesen jogos – hiszen olyan napok zajlottak akkor Magyarországon, amelyekről azt is írták, nem csekély tekintélyű, nemzetközileg számon tartott politikusok, hogy a magyar '56 az egész XX. század történelmének legfontosabb eseménye volt. Milován Gyilasz szerint ekkor vált véglegessé Európa kettéosztottsága, Jalta csődje.

Emlékezzünk. Emlékezzünk a forradalom tisztaságára másodszor, noha erről éppen az ellenkezőjét tanították. Ma, az éles pártcsatározások idején, úgy vélem, e megtisztult morálból illenék a legtöbbet tanulni. Harminckét évig mocskolták '56 tiszta emlékét oly módon, hogy névtelen hőseit banditáknak, vértanúit ellenforradalmároknak hazudták, kivégzett vezetőit névtelen sírba lökték, arccal a föld felé. Noha éppen Bibó István, az utolsó Nagy Imre-kormány államminisztere, a legbecsületesebb magyar politikusok egyike írta ezt november 4-i kiáltványában: „Megrendítő és csodálatos volt a felkelt nép emberséges, bölcs és különböztetni kész magatartása, mellyel csupán a leigázó idegen hadsereg és a honi hóhérkülönítmények ellen fordult." Sorolhatóak a példák: lezáratlan dobozokban gyűjtöttek pénzt az elesettek hozzátartozóinak, megrendítő szolidaritással, önzetlenül támogatták a harcoló fiatalokat és idősebbeket, megmozdult a vidék és élelemmel, gyógyszerrel, kötszerrel látta el az ostromlott fővárost, a vasutasok a leggyorsabb és legpontosabb információkkal látták el a kormányszerveket és a harcoló alakulatokat. A megrendítően szép nemzeti egységről az írók tudósítottak – olvassuk csak el a forradalom sajtóját, hallgassuk meg a forradalom rádiós anyagait. Megrendítő volt az a rádiós nyilatkozat is, amelyben őszintén és kertelés nélkül vallották be a rádió munkatársai, hogy a szocializmus szabad éveiben nem tettek mást, csak hazudtak. „A rádió hosszú évekig a hazugság szerszáma volt... Hazu-

(folytatás a 2. oldalon)

Megemlékezés 1956 évfordulóján

(folytatás az 1. oldalról)

dott éjjel, hazudott nappal, hazudott minden hullámhosszon." – mondták be október 30-án.

De a bukás után, a hősies ellenállás elhamvadásakor újra megjelent a mindent elsöprő hazugságáradat: Kádárék politikai legitimációjukat kénytelen-kelletlen '56-ból vezették le, csak éppen a forradalmat ellenforradalomnak hazudták (vesztüket éppen ez is okozta), és ezt a hazugságot csak a példátlan terror bevezetésével tudták valamelyest igazolni. Noha mára már szabad 1956 kutatása, még mindig pontosítani kell, de az adatok elrémisztőek. A Kádár-rendszer indulásán, a forradalom leverése után körülbelül 25 ezer embert ítéltek el, 400-at felakasztottak, névtelen tízezreket bocsátottak el állásukból és mintegy 200 ezerre tehető az elmenekültek száma. „S ha a világközvélemény túl gyenge és egoista lenne ahhoz, hogy igazságot szolgáltasson egy feláldozott népnek, ha hangjaink sem lennének elég erősek, remélem, hogy Magyarország ellenállása kitart mindaddig, amikor majd az ellenforradalmi állam saját hazugságai és ellentmondásai súlya alatt egész Keleten összeomlik." – írta '56 évfordulóján a Nobel-díjas író, Albert Camus.

Tévedés azt hinni barátaim, hogy a forradalom csak Budapestre koncentrálódott.

Kedves Barátaim, az imént idézett Albert Camus jóslata bevált, az ellenforradalmi rendszer Magyarországon is, saját hazugságai és belső ellentmondásainak a súlya alatt összeomlott. A helyébe lépő új rendszernek azonban legalább '56 felemelő örökségére van szüksége: a szolidaritásra, a nemzeti egység felemelő érzésére a legfontosabb politikai célokat illetően, a ma tapasztalható kiábrándultság és közömbösség megszüntetésére, arra a meggyőződésre, hogy minden erőt mozgósítani kell a többpártrendszer megerősítésére, a gazdasági csőd helyett a szociális piacgazdaság kiépítésére – és a többi; '56 emléke erre kötelez.

„Magyarország népe elég vérrel adózott, hogy megmutassa a világnak a szabadsághoz és igazsághoz való ragaszkodását" – írta Bibó István államminiszter november 4-én – illesse hát tisztelet mindazokat a neves és névtelen hősöket, azokat a meghurcoltakat, akik e világra szóló megmutatásban részt vettek, emlékezzünk, fejet hajtva az elesettek emléke előtt – példamutatásuk ma is eleven erővel hat és remélem, a nemzet felemelkedésében emlékük segíteni fog mindnyájunkat. Isten óvja Magyarországot.

Bedi Zsolt felvételei

KDNP fórum – a vendég az országos alelnök,

Dr. Varga László, a Keresztényemokrata Néppárt országos alelnöke a párt helyi csoportjának meghívására október 29-én Celldömölkre látogatott, és előadást tartott az érdeklődőknek. Örvendetes, hogy a jelenlévők között nemcsak a KDNP tagjai voltak láthatók, hanem más világnézet vagy politikai platform képviselői is ott ültek a hallgatóság körében.

Dr. Varga László életrajzi adatok tükrében vázolta pályáját, elmondva, hogy Budapesten született, s ott is szerzett jogi végzettséget. Már korán kapcsolatba került a politikával, az ellenállási mozgalommal, ennek következményeként bebörtönözték a nyilasok 1944 decemberében. Szabadulása után is folytatta a politikai tevékenységet, majd miután az 1945 és 1948 közötti események miatt tarthatatlanná vált helyzete és személyes biztonsága is veszélyben forgott, 1948-ban emigrált, majd 1950-ben elhagyva Európát, az Egyesült Államokba ment. Miután ott is megszerezte a jogi végzettséget, ügyvédként dolgozott, majd 41 évi távollét után tért haza 1989-ben.

Szüleiről – akik révén hangsúlyozottan dunántúlinak tekinti magát – így emlékezett: „Anyám volt az akarat, apám volt a humor."

A bevezető rész után az alelnök pártjáról beszélt, megállapítva, hogy Magyarországon a KDNP az egyedüli olyan párt, amely történelmi múlttal és erős nemzetközi kapcsolatokkal is rendelkezik. A többi pártok esetében vagy az egyik vagy a másik hiányzik.

A párt történelméről megtudhattuk, hogy az 1944. november 30-i megalakulásakor – úgy mint most is – egy demokratikus Magyarországot akartak megvalósítani, s a megalakulás igazán alulról jövő kezdeményezés volt. Áttekintést kaptunk az akkori idők pártharcairól, s arról, hogy minden alkalmat megragadtak az összmagyarság érdekeinek képviseletére.

A híres-hírhedt kékcédulás választás után – melynek Farkas Mihály volt az értelmi szerzője –, a Demokrata Néppárt nem állt be a koalícióba, nem ítélte el Mindszenty József bíboros hercegprímást, s egyéb tetteikkel is az itthon tartózkodásra mondtak nemet.

Az emigrációs létről így beszélt az előadó: „Azt mondtam a feleségemnek, úgy kell dolgoznom, mint egy amerikainak, és úgy kell gondolkodnom, mint egy magyarnak. (...) Az emigrációban nem értünk el semmit, de nem ért el Kossuth és Rákóczi sem. A nagyhatalmak csak akkor tesznek értünk valamit, ha beleesünk az érdekkörükbe. Ha nem esünk bele, nem tesznek semmit."

A pártmunka 1989. évi újrakezdéséről megtudhattuk, hogy nagy mértékben segítették a külföldi pártok. A hollandok egymaguk annyit segítettek, mint az összes többi együttvéve. Bepillantást nyerhettünk a koalíció megalakításának előzményeibe, a néha nagyon kiélezett érdekek egyeztetésének menetébe. A KDNP nem mondott azonnal igent a koalícióra, mert szeretett volna jobb pozíciókat elérni, de ugyanakkor azt is elképzelhetetlennek tartották, hogy 40 év után ne vegyenek részt az ország építésében.

A kormány működésével kapcsolatban megtudtuk, hogy helyesnek ítéli a koalíció bírálatát, s a kormány legfőbb feladatai közé a szuverenitás biztosítása tartozik. Szomszédainkkal – összességében nézve – nincs gond, de Jugoszláviával – a jelen helyzet miatt – érthetően feszült a viszonyunk.

A NATO-val kapcsolatos politikai orientálódást nemes egyszerűséggel bárgyú dolognak nevezte az előadó, melyben „van egy kis cinizmus is". Majd így folytatta: „Az Antall erőlködik, kapunk szép ígéreteket, de többet nem. (...) Tudomásul kell venni, hogy magunkra vagyunk utalva."

A gazdaság területét nehéz kérdésnek minősítette, melyre nem rendelkezik válasszal, de nincs erre válasza a miniszterelnöknek sem.

Az igazságtétellel az a nagy baj, hogy nem kezdődtek el tavaly a vizsgálatok. A magyar nép nem üldöző fajta, de igazságérzete van. Fontos lenne, hogy azok, akik hibát követtek el, belátnák azt, de jelenleg erről még szó nincs. Amíg ez nem történik meg, az emberek azt érezhetik, hogy nem érdemes tisztességesnek lenni.

A kárpótlásról – mely az érdeklődés központjában áll manapság – megtudhattuk, hogy nem jó a törvény, de nincs jobb. Tavaly kellett volna a földdel kapcsolatos tulajdonviszonyokat rendezni, idén az egyéb ingatlanokat. Ezzel a magatartással a kormány gyengének bizonyult és most: „Lágy kommunizmus után lágy demokrácia van."

1956-ról szólva dr. Varga László elmondta, hogy legyünk büszkék és öntudatosak. A forradalomnak csak szürke harcosai voltak és mégis visszaadták nemzetközi megbecsülésünket. Az előadást Albert Camus gondolata zárta: „1956 előtt tíz évvel az egész világ nem tett annyit az emberiség szabadságáért, mint akkor a magyarok."

A kérdésekre való válaszadás után a rendezvény a Himnusz eléneklésével ért véget, majd a KDNP alelnöke készséggel válaszolt lapunk kérdéseire is.

– Alelnök úr! Ön 41 évig élt külföldön. Mikor hazajött, nem érezte kiszakadottnak magát?

– Az érkezésem első pillanatától fogva itthon éreztem magam. Azonnal dolgozni kezdtem, s nem éreztem, hogy polgár vagyok, nem volt rá időm. Az itthoni dolgokat illetően tájékozott voltam, a dolgok hátterét pedig itthon kell megítélni. Visszatérve a kiszakadottság érzésére, tényleg időm sem volt rá, hogy ezen gondolkodjak, és mint előadásomban is mondottam, a határt ugyan átléptem, de magyarságomból soha, semmit el nem vesztettem.

– Hogyan ítéli meg a KDNP jelenlegi erőviszonyait a lakosság körében?

– 1990 márciusában 3500, jelenleg 18 ezer tagunk van. 750 helyi szervezetünk működik,

A képviselő-testület üléséről

(folytatás az 1. oldalról)

lati díj. Ezekből az adókból kb. 4,5 millió forintos bevételkiesés keletkezik. A hiány pótlására első olvasatban megtárgyalták az építményadó illetve a kommunális adó kivetésének lehetőségét. A testület a kommunális adó tervezetének részletes kidolgozása mellett döntött.

A képviselők ezt követően a város címerének és zászlajának megállapításáról és használatának rendjéről szóló rendeletet fogadták el. A címer formája egy hasítással és egy vágással három részre osztott kék színű, hegyestalpú pajzs, amelynek hasított jobb oldalán sugárkoszorúban a kiscelli hegykép mintájára ábrázolt Madonna alakja lebeg, arany palástban, jobb karján kis Jézust tartva. Mindekttőjük fején zárt, kereszttel ellátott korona, Mária vállán hármas láncon kereszt függ. A hasított mező címertani bal oldalán kék mezőben jobbra lépő, kettős farkú, nyelvét öltő aranyoroszlán látszik, amely jobb mancsában aranymarkolatú szablyát emel. A pajzs talpán vágással elkülönített mezőben szőlőfürt látható.

Celldömölk város zászlaja téglalap alakú, kékarany színű, aranyrojtokkal, rajta a város címere. A címer felett vízszintesen „Celldömölk" felirat.

Németh Tibor

1956

mementójaként kopjafát állítottak október 22-én Ostffyasszonyfán. **Gregorich Ferenc** alkotása az I. világháborúra emlékeztető bástya mellett áll, s ez a bástya a II. világháború áldozataira is emlékeztet, hiszen mintegy öt évvel ezelőtt helyezték el rajta a táblát. Így most Ostffyasszonyfán, Kemenesaljának ebben a szépen fejlődő falujában szinte egy kegyeleti helyen tudnak emlékezni a két háború, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseire, áldozataira.

Ostffyasszonyfa nem nagy falu, de emlékezni tudásban biztosan nagyobb, mint némely város. Így a halottak napja környékén az emberben feltolul a kérdés, hogy mi mikor gyújthatunk gyertyát a celldömölki elesettek emléke előtt? Mert leállítani tényleg könnyű volt a készülő emlékműveket, s most miért olyan nehéz a folytatás?

Ilja Glazunov kortárs orosz festőművész mondta, hogy: „A történelem lecke a jelen számára. És nincs jövendő, múlt nélkül." Azt hiszem, mi még a jövőnél nem tartunk, mert előbb jelenünknek kell méltónak lenni ahhoz a múlthoz, melynek adósai vagyunk egy méltó emlékhellyel. De vajon meddig?

Kép és szöveg: Rozmán

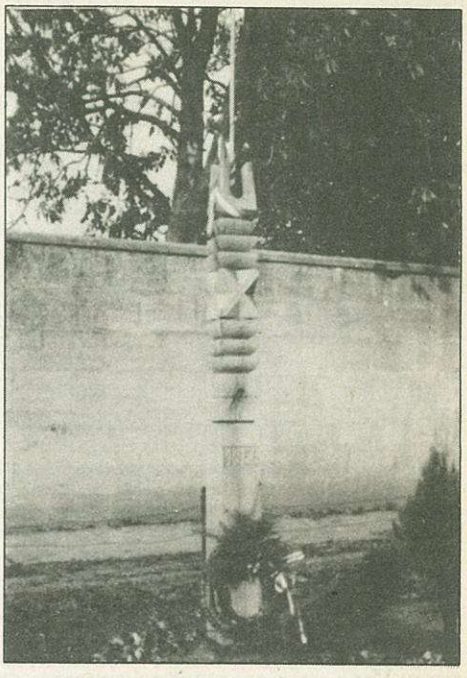

Dr. Varga László nyilatkozata lapunknak

97 polgármester, 21 országgyűlési képviselő és mintegy ezer helyhatósági képviselő-testületi tag került ki sorainkból. Jelenleg is növekszik a párt létszáma, havonta 150–200 fővel. Ha a következő választásokra 1994 előtt kerül sor, akkor megszerezhetjük a szavazatok 15 százalékát, ha a választások a rendes időben lesznek, akkor – remélem – ez a szám még nagyobb lesz.

– Úgy tűnik, mintha az önök pártja a koalíción belül átengedné a terepet a többi pártnak. Önszántukból teszik vagy kényszerből?

– Egyik megállapítás sem mérvadó. A 160 MDF-es képviselő dominál, s önkényesek is néha. A nyílt parlamenti vita pedig elkerülendő a koalíciós partnerrel. Ettől függetlenül a véleményünket elmondjuk, mint tettük azt a kárpótlás esetében. Szakértőink keményen vitatkoztak az MDF szakértőivel, és mivel nem sikerült megegyezni, a vita félbe is szakadt. Mindezek mellett a kárpótlási jegyek életjáradékra válthatósága a mi ötletünk volt.

– Mégis, a fentiek ismeretében is úgy tűnik, hogy a sok „dühös ember" között – akik mondják a magukét – Surján doktor túl visszahúzódó.

Vagy netán átlátta azt az örök igazságot, hogy üres zsebbel minek ugráljon az ember?

– Erre azt kell, hogy mondjam, Surján doktor mindent megtesz, s a legnehezebb tárca vezetőjeként is elismerést vívott ki magának. Pártunk minden ülésén elhangzik, hogy a szociális igényeket ki kell elégíteni, s nem akarunk engedni ezen intézkedések terén.

– Mivel magyarázza, hogy a többi párt, hasonlóan az önök budapesti vezérkara is elszakadt a vidéktől?

– Sajnos a képviselőcsoport is elszakadt a párttól, nem csak a vezetés a vidéktől. Ha valakit képviselővé választanak, az más lesz, különleges lesz. Minden hatalom kábítószer, s aki belekóstol, az megváltozik tőle. A képviselők persze emiatt nemcsak a párttól, hanem a néptől is elszakadnak és meg kell vallani, hogy nem is tartják fontosnak a kapcsolattartást. Erre egy orvosság van, ott kell lenni az emberek között, s akkor el fogják hinni, hogy van, aki törődik a dolgaikkal. Igaz, hogy sok a dolguk a képviselőknek, de akár 16 óra munkát is bírniuk kell. Szegény elhalt feleségem szokta mondani: „Nem az elvégzett, hanem az el nem végzett munka fáraszt." Én személy szerint nagyon komolyan átérzem a kapcsolattartás fontosságát, és teszek is ennek érdekében. Celldömölk a kilencvenedik hely az országban, ahol ilyen rendezvényen megfordulok. Nem is tudok másoknak, a képviselőknek sem mást ajánlani, mint azt, hogy *kell* időt szakítani a párt ügyeire és a kapcsolattartásra.

*– Menjünk egy kicsit külföldre, hisz önnek bőven volt ideje kívülről szemlélni a magyar politikát. Hogyan útéli meg azt a külpolitikát, melyet **Antall József és Jeszenszky Géza fémjeleznek?***

– Amit Antall tesz, helyesnek tartom. Utazni kell, mert csak így lehet megegyezéseket elérni, támogatást szerezni. Úgy érzem, Antall a maximumot teszi, a Nyugat pedig a minimumot adja.

– És Jeszenszky úr?

– A Külügyminisztériumról nem beszélek, mert nem sajtóba való véleményem van róla.

– Ennyi?

– Ennyi.

– Nem lehetne mégis pár szót?

– Mondtam már, nem sajtóba való.

– Mi a véleménye arról a törvénytervezetről, miszerint volt MSZMP-tagok öt évig nem tölthetnének be vezető tisztséget?

– Ez egy kollektív megállapítás, s ez így nem helyes. Azt kell megállapítani, ki mit tett. Ha nem követett el semmit, akkor a párttagság nem erény és nem bűn.

– Mi a mostani időszak „keresztény taktikája" – ha szabad így fogalmaznom.

– Minden törvényt támogatni kell és a kezdeményezés fontos, mely azt eredményezi, hogy az országban nélkülöző ember ne legyen. A munkanélküliség elkerülhetetlen, fontos az átképzés, de a lényeg a nélkülözés elkerülése.

Hogy a földkérdés és a privatizáció hogy fog működni, azt nem tudni.

– Feszültségforrás lesz bizonyára...

– Igen. Csak azt kell szemmel tartani, hogy mielőbb túllegyünk rajta.

– Zárszóként milyen üzenetet tudna küldeni lapunk olvasóinak, az itt élő embereknek?

– Azt üzenem, hogy vegyenek részt meggyőződésüknek megfelelően az egyesületekben, a pártokban. Hallassák a szavukat, ha kell tiltakozzanak, ha kell, helyeseljenek. Legyenek szerves részei az országnak. A hatalom a népé és a *kormány ezt a népet kell, hogy szolgálja.* A nép hatalma a vélemény kinyilvánításában van, és ez nagyon fontos. A néma népek eltűntek a történelemben.

– Alelnök úr! Köszönöm a beszélgetést!

Képünkön dr. Varga László, illetve Pejkó Zoltán, a KDNP helyi szervezetének elnöke.

Rozmán

Lesz-e GYESEV?

(folytatás az 1. oldalról)

szergyár leépülése révén hirtelen óriásira növekvő munkanélküliséget emelte ki. Rugalmas gondolkodással (egy-egy csarnok eladásával) megoldást lehetne találni, de a pesti anyaüzem egészében és nagyon magas áron akarja értékesíteni az üzemet. A cigánykérdést szóba hozva megemlítette, hogy a lakosság 10 százaléka nem dolgozik és az önkormányzat szociális segélyére támaszkodnak. **Portschy Tamás** szerint Celldömölk 1979-ben történt „erőszakos" várossá nyilvánítása sem az írott, sem az íratlan feltételeknek nem felelt meg. Cellben pl. csak „négyszámjegyű" utak vannak, ami a fenntartás minőségét erősen befolyásolja. Javasolta, hogy a városon keresztül áthaladó pápai út nyerjen magasabb besorolást.

Makkos István (Celldömölk) a humán infrastruktúra hiányait sorolta fel: a kórház rekonstrukciója 500 millió forintot igényel, s csupán a konyha és a mosoda átalakítása is 80 millióba kerülne... A Szakmunkásképző Intézet felépítésével a város korábbi vezetése örökségként 14 millió forintos tartozást hagyott az önkormányzatra a megyével szemben. 12 millióért felépült egy temető, de a lakosság nem kíván oda temetkezni és jelenleg üresen áll. A 600 köbméter befogadóképességű mechanikai szennyvíztisztítóba 1400 m³ kerül, ezért a hatásfoka elenyésző. A telefonfejlesztéssel kapcsolatban egyre zavarosabb a helyzet. A Magyar Távközlési Vállalat országos vezetése – fölöttébb érdekes módon – semmit sem tud arról az állítólag elnyert pályázatról, amelynek ígéretére hivatkozva a területileg illetékes központok felkeresték az önkormányzatokat, megzavarva ezzel a Műszertechnika Rt.-vel folyó előrehaladott tárgyalásokat.

Molnár László, a Szombathelyi Közúti Igazgatóság vezetője ígéretet tett arra, hogy ha tudnak telephelyet bérelni, akkor a városban el fognak helyezni speciális hóeltakarító gépeket. A Sárvár–Pápa összekötő út celli városközpontot elkerülő megoldásához további tárgyalásokra van szükség.

A résztvevők részletesen elemezték a szilárd hulladék és a szennyvíz elhelyezésének kérdéskörét is. Elhangzott, hogy a GYESEV vasútvonal visszaállításának lehetőségét fogja megvizsgálni egy nemrégiben alakult bizottság.

N. T.

A Vasúti Dolgozók Szabad Szakszervezete celldömölki csoportja 1991. november 26-án (kedden) mindenkit szeretettel vár a volt pártház emeleti nagytermében tartandó Munkavállalók Érdekvédelmi Helyi Csoportjának alakuló ülésére.

Néhány kérdés a Műszertechnika Rt. telefonfejlesztéséről

(Sárvár–Répcelak–Celldömölk–Jánosháza térségében)

Mit kínál a Műszertechnika Rt.?

Nemzetközi távhívásra is alkalmas, a nap 24 órájában üzembiztosan működő, téves kapcsolásoktól mentes, világszínvonalú, digitális elven működő távközlési rendszert. A megvalósítással egy időben lehetőséget biztosítunk kábeltévé-hálózat, valamint vagyonvédelmi rendszer kialakítására.

Milyen formában?

A Műszertechnika Rt. a helyi önkormányzatokkal részvénytársaságot alapít a térség telefonhálózatának megvalósítására. A távközlési részvénytársaság alapító tagjai a helyi önkormányzatok és a Műszertechnika Rt., ebben a részvénytársaságban az önkormányzatok a részvények 50%-át + 1 részvényt birtokolnak. A kivitelezéshez szükséges tőke bevonására – a lakossági befizetéseken felül – a Műszertechnika Rt. vállalkozik.

Mennyi időn belül?

Amennyiben legalább 15 000 vonalra gyűlik össze igény a térségben, úgy a részvénytársaság alapításától számított 18 hónap elteltéig.

Kinek?

Mindenkinek – legyen az magán- vagy jogi személy, vállalkozó vagy gazdálkodó szervezet, aki a saját településén telefonvonalat igényel.

Mennyibe fog kerülni?

Egyéni előfizetők részére a cégbírósági bejegyzéstől számított 90 napon belüli befizetés esetén 15 000 Ft, közületek részére 30 000 Ft lesz egy telefonfővonal. A 91–180. nap közötti igénybejelentés és befizetés esetén az egyéni előfizetők 22 000 Ft, míg a közületek 50 000 Ft bekötési díjat fizetnek.

A 180 nap lejártát követően bejelentett igények esetén a bekötési díjat a részvénytársaság igazgatósága határozza meg. A felsorolt árak az igénylő számára egyszeri, teljes költséget jelentenek – amit még a településeken felépítendő új telefonközpontoktól mért távolság sem fog befolyásolni.

Hogyan lehet az igényeket érvényesíteni?

A helyi önkormányzatok polgármesteri hivatalában kifüggesztett tájékoztatók alapján jelentkezhetnek az igénylők.

Mi lesz a jelenleg meglévő telefonvonalakkal?

A területet fejlesztő távközlési részvénytársaság és a jelenlegi állami szolgáltató megegyezése dönt ebben a kérdésben. Viszont a távközlési részvénytársaság a térségben minden igénylő számára biztosítani kíván akár több telefonvonalat is, így a jelenlegi előfizetők is egyenlő feltételek mellett, világszínvonalú telefonfővonalhoz juthatnak. E mellett a telepítésre kerülő digitális telefonközpontok alkalmassá tehetők arra is, hogy a jelenlegi MATÁV által üzemeltetett telefonközpontokon keresztül kapcsolatot létesítsenek a megépülő új és a meglévő régi rendszer között. Természetesen ezzel a meglévő hálózat műszaki színvonalán nem képes javítani.

Munkanélküliség...

Ahogy azt lapunk egyik tavasszal megjelent számában megígértük, az ősz beköszöntével ismét hírt adunk a korántsem rózsás helyi állapotokról és a gyér lehetőségekről.

Mint azt **Somorjay Istvánné**, a Munkaügyi Hivatal vezetője elmondta, augusztus 20-a óta 602-ről 787-re emelkedett a regisztrált munkanélküliek száma, s közülük 674 részesül valamilyen ellátásban (közhasznú munka, átképzés, munkanélküli segély, munkanélküli járadék). A munkanélküliek összlétszámát nem lehet pontosan megbecsülni, de bizonyára 20–30 százalékkal nagyobb, mint a regisztrált létszám.

A regisztrált munkanélküliek számának emelkedése 30,7 százalék, annak ellenére, hogy a fent említett időszakban 75 főnek sikerült munkaviszonyt létesíteni. A pályakezdők elhelyezkedési esélye továbbra is minimális, a szeptemberben nyilvántartott 87-ből még mindig 76-ot kell munkanélküliként nyilvántartani.

A munkanélküliség lassú növekedése jellemző az elmúlt időszakra, annak ellenére, hogy nagyobb arányú létszámcsökkentés egyik üzemben sem történt. Az év végéig nagyobb számleépítést csak a jánosházi Iskolabútor és Sportszergyár jelzett, amely 240 főt érint.

Sajnálatos, hogy egyre több munkanélküli esetében kerül sor a munkanélküli járadék megszüntetésére, az együttműködés hiánya miatt. Ez lefordítva azt jelenti, hogy munkahely-felajánlás esetén derül ki, hogy a munkanélküliek egy részének nem is áll szándékában munkát vállalni.

A felkínált munkahelyek a következők: Celldömölkön és környékén 50 varrónőt, Ostffyasszonyfán 20 betanított varrót várnak a munkáltatók. A fentieken kívül 5 asztalos szakmunkásra van igénye a Technofa Kft. Német–Magyar Fafeldolgozó Üzemnek Jánosházán, 3 épületasztalost keres a MÁV Építési Főnökség, 1 villanyszerelőt tudna foglalkoztatni a Sághegyalja Mgtsz. A Celldömölk Kórház Rendelőintézet 1 aneszteziológus asszisztens jelentkezését várja.

Somorjay Istvánnétól megtudtuk azt is, hogy a megyében csak Körmend van nálunk rosszabb helyzetben, s ezt már a tudósító teszi hozzá, hogy nem is sok kilátás van a javulásra.

RL

Egyházi hírek

A REFORMÁTUS GYÜLEKEZETben október 27-én délután 1/2 5 órakor szeretetvendégséget tartottak, melynek megelőző műsorában a budapesti ÖKUMENIKUS KAMARA EGYÜTTES előadását élvezhették a jelenlévők. Szívet melengető, lelket üdítő, szellemet gyarapító élményben volt részük azoknak, akik ezen az estén a műsor hallgatói voltak. Az együttes tíz éve van együtt, tagjai a történelmi egyházakhoz tartozó személyek és az a céljuk, hogy zenével is ápolják az összetartozás érzését és így is közelebb hozzák egymáshoz a történelmi egyházakat. Ebben a törekvésükben régi korok hazai zenéjéből – reneszánsz, korai barokk – az igazi egyházi zene szólaljon meg, amelyek kis templomokban is előadhatók és a belső ember számára nyújtsanak tiszta maradandó épülést.

A templomi műsort, melyet a lelkipásztor, **Szentpály Juhász Imre** rövid igemagyarázata és imádsága nyitott és zárt, a testi üdülésre a tanácsteremben tea és sütemény terített asztala várta a jelenlévőket.

Október 31-én este 6 órakor a református templomban volt ez évben az evangélikus és református gyülekezetek közös reformációi megemlékezése. Igemagyarázattal **BABKA László** evangélikus segédlelkész szolgált, az I. Korinthus 3:11 igevers alapján, majd ezt követően az evangélikus ifjúság kis énekegyüttese adott elő gitárkísérettel egy énekszámot. Az ünnepi beszédet **TÖKÉCZKY LÁSZLÓ** egyetemi tanár, történész tartotta „A reformáció emlékünnepén" címmel. A nem szokványos, a forrásoktól fakadó, napjainkig átívelő tartalmas előadás aligha tűnik el nyom nélkül, a hallgatók értelméből és lelkéből. A professzor azt a meglátást hangoztatta, hogy a történelemben nincsen fejlődés, csak változások vannak – minden korban érvényes választ csak az evangélium ad és adhat. A hallgatóság számára tanácsa az volt, hogy mostani körülményeink között se válasszuk az emberi sokatígérőket, mert az ember útja Jézus Krisztus útja, amely nem a hatalom, a birtoklás, hanem az együttes szolgálat biztos jövőt építő útja.

Az együttlétet a lelkipásztor imádsága zárta.

A hirdetések között hallhattuk azt, hogy **november 24-én délután fél 5 órakor a templomban** diavetítéssel illusztrált előadás hangzik el Svájcról. Erre az alkalomra is szeretettel várják az érdeklődőket, az egyházi esztendő ez utolsó vasárnapján.

Nádasdy Lajos

1466

A hollandiai tanulmányút tapasztalatai

Önkormányzati fórum Celldömölkön

Az október 16-án és 17-én megtartott rendezvénysorozat első eseményeként a celldömölki városkörnyék jegyzői beszélték meg a felmerülő aktuális problémákat. **Horváth László** felvetette a kölcsönös helyettesítések lehetőségét és az együttműködés informális csatornáinak fontosságát hangsúlyozta. **Keresztes Lászlóné** személyes tapasztalatára hivatkozva mondta, hogy helyismeret nélkül nagyon nehéz megoldani a helyettesítést. Elhangzott, hogy Duka és Kissomlyó ki fog válni a jánosházi körjegyzőségből és önállóan oldja meg feladatait. Szót ejtettek az egyházi ingatlanok visszaigénylésének módjáról is. **Baranyai Attiláné dr.** utalt arra, hogy a polgármesterek fizetésének rendezéséből a jegyzők maradjanak ki, a testület döntsön az 5 százalékos automatizmusról. Óvatosan kell kezelni a költségtérítések mértékét: egyrészt, mert adóköteles lesz, másrészt visszatetszést szülhet az 1–2 ezer forintos fizetés mellé párosuló, helyenként közel 8–10 ezer forintra is rúgó költségtérítés.

A holland önkormányzati modell

Baranyai Attiláné dr. szeptember eleji tanulmányútjukról tartott beszámolóját a közigazgatás szervezeti felépítésének ismertetésével kezdte. Hangsúlyozta a 12 tartomány szerepének fontosságát és kiemelte, hogy a 647 település elvileg egyenlő, semmiféle megkülönböztetés nincs köztük. Részletesebben dél-holland tartományt tanulmányoztak, amelynek Hága a központja, de legnagyobb városa Amszterdam. A tartományt a pártok képviselőiből választott, 83 főből álló gyűlés irányítja, amelynek munkáját mintegy 2000 szakember háttérmunkája segíti. Az operatív tevékenység szervezésére a tartományi gyűlés 7 tagú, főállású testületet választ, amit a királynő megbízottja vezet. A regionális területfejlesztési politika integráló szerepet tölt be a települések fejlődésében.

Kiből lehet polgármester?

A helyhatósági kormány (tanácsnoki testület) főállásban irányítja a település életét, amely lehetővé teszi, hogy a hivatalnokok ne közvetlenül érintkezzenek a lakossággal. Magukat a „mindennapok ügyvivő kormányának" nevezik. A tanács tagjai közvetlen választás alapján 4 évre nyerik el mandátumukat. A képviselők általában pártok támogatásával indulnak a választásokon, de országos, illetve helyi szervezetek jelöltjeiként is bejuthatnak a tanácsba. Minden tanácstag egyúttal valamelyik frakció tagja, amelyek szerepe rendkívül jelentős már a döntések előkészítése során.

A polgármestereket a királynő nevezi ki 6 éves időtartamra, egyszeri újraválasztási lehetőséggel. A pályázatokon csak az indulhat, akinek már van közigazgatási gyakorlata. Nem ritka eset, hogy nagyobb településen 20–25 pályázó is akad a polgármesteri állásra.

A tanácsnokoknak évente kötelezően 6 alkalommal kell gyűlést tartaniuk, de általában havonta üléseznek. Felekezeti többségű testületekben imával kezdik munkájukat, amelybe helyi gondjaikat is belefoglalják. Az üléseket pontos koreográfia jellemzi. időrabló hozzászólásokat nem tűrnek el, csak újabb érvek ismertetéséhez lehet szót kérni. A lakossági vélemények elhangzásának idejére az ülést felfüggesztik, nehogy túlságosan eltérjenek a tárgyalandó kérdéskörtől.

Foglalkozása: beszélgetőember

A polgármesteri hivatal szervezetének kialakítását és tevékenységét az üzemszerű működés jellemzi. A tanácsnokok mindegyike egy-egy szakterületért felelős és ciklusmunkaterv alapján dolgozik. A hivatal munkatársainak érdekképviseletét sokféle szempontból biztosítják. Van egy dolgozójuk, akinek pl. az a feladata, hogy a dolgozókkal beszélget.

A helyhatóság bevételeinek 10%-át tudják fedezni önkormányzati forrásból, 90%-ot tesz ki az állami támogatás mértéke. Az adók esetében a használók egy adott kulcs alapján adóznak, de ha egyben tulajdonosok is, akkor az adott használói adó 1,25-szörös szorzója szerint még külön tulajdonosi adót is kell fizetniük. A bevételeken belül fontos szerepe van az ebadónak és a turistadónak. A magas illetékdíjak is jelentős hányadot képviselnek: különösen az építési illetékek, amelyeknek mértéke az épület értékéhez viszonyul.

A meglátogatott Leerdam város éves költségvetése 46 millió gulden (1 gulden kb. 40 forint). A kiadások zömét az alkalmazotti fizetések alkotják. A település évtizedek során felhalmozott pénzmaradványa 20 millió gulden, de ettől függetlenül megkapják a normatív állami támogatásokat. A tartaléktőke nagyobb beruházások finanszírozására szolgál, mert pl. 9 millió guldenbe kerül a szennyvízcsatorna-hálózat felújítása.

Pillanatkép a hágai sajtóértekezletről.

Ilyen gazdagok vagyunk?

Neményi János, a fővárosi önkormányzat munkatársa a települések vagyonát két részre osztotta: valódi vagyonra (belterületi földingatlan, értékpapír, pénzvagyon) és nem valódi, nehezebben mobilizálható, ún. „korlátos vagyonra" (lakás, műemlék stb.). Hangsúlyozta, hogy ha a nem lakás célú helyiségeket tőkeelemnek tekintjük, akkor ezek a működőtőke részei. Ebben az esetben ugyanazok a jogok és kötelességek illetik meg, mint az egyéb vagyonrészeket (pl. osztalékjövedelem).

A vagyon:

a) eladható – legkevésbé célszerű, nincs jövedelemtermelő képesség;

b) bérleti díjért kiadható – biztos bevétel, de korlátoz;

c) vállalkozásokban apportként hasznosítható – leggazdaságosabb.

A különböző formák közötti választásban az a rendezőelv, hogy mennyire stabil vállalatról van szó, illetve milyen a nyereségadó-érdekeltségük.

Ezt követően **Ábrahám Ferenc,** a delegáció vezetője ismét a „holland kapcsolat" néhány tanulságára hívta fel a figyelmet. Rendkívül felemelőnek tartotta az üléseken az imákat, amely – szerinte – az önkormányzati szakemberek lelkületét is jellemzi. A politika gyakorlatából azt emelte ki, hogy a centrumból jövő irányító információk nem lehetnek vita tárgyai, azokhoz természetes módon alkalmazkodnak a helyhatóságok. A testület (párt) politizálása a választások és a költségvetés összeállításának idejére korlátozódik. Megemlítette, hogy az RPF 60 ezer guldent áldozott a tapasztalatcserére: közvetlen anyagi támogatásra nem hajlandók, de a demokrácia fejlesztésére, a gondolkodás átalakítására nem sajnálják a pénzt.

Közben megérkezett **Ton de Jongh úr,** Leerdam polgármestere, aki a jelenlévők kérdéseire válaszolt közel egy órán keresztül. Jellemző pillanata volt a tájékoztatónak, amikor a szociális segélyek elosztásával kapcsolatos érdeklődést nehezen tudta értelmezni, mert Hollandiában arra törekednek, hogy a megélhetést a munka alapján biztosítsák.

„A kárpótlási törvényt minden eszközzel végre fogom hajtani!"

Sepsey Tamás, a Kárpótlási Hivatal elnöke azzal kezdte előadását, hogy az elmúlt 50 évben a tulajdon szentségét Magyarországon sárba taposták. „Bár sokan nem szeretnek ezért, de a törvényt minden eszközzel végre fogom hajtani" – mondta. Amikor az első napon elmaradt a nagy roham, a sajtó szenzációként tálalta az érdektelenséget, ugyanakkor most naponta ezrével adják le az igényléseket – ez már „nem téma" a zsurnaliszták számára. Utalt arra, hogy büntetőjogi felelősség terheli a tanúkat nyilatkozatuk hitelességéért. Példaként hozta: valaki 1948-ig igazolta fogolytársát, hogy közösen voltak táborban, a saját kérelmét azonban csak 1945-ig nyújtotta be! A számítógépes nyilvántartás ezeket a csalásokat azonnal kiszűri.

Véleménye szerint a törvény végrehajtása az Állami Vagyonügynökségen áll vagy bukik. Az ÁVÜ-nek november végéig kell közzétennie a kárpótlási jegyekkel megszerezhető állami vagyon első részét. A jegyek vállalkozási eszközzé kell, hogy váljanak. A tájékoztatás lehetőségét nagyon megnehezíti, hogy ebben az országban 9 millió 900 ezer embernek kellene megmagyarázni: mit jelent a licit, az árverés, a tőzsde vagy az értékjegy!

Németh Tibor

Anyagtorlódás miatt több írásnak nem jutott hely mostani számunkban, ezeket később közöljük. Szerzőinktől és az olvasóktól egyaránt türelmet kérünk.

A Szerk.

1468

„Nem felejtettük el, mit ígértünk...”

Celldömölk vendége volt Dr. Kálmán Attila, a Művelődési Minisztérium államtitkára

November 1-jén zsúfolásig telt terem fogadta kora délután az államtitkárt, aki az MDF helyi szervezete meghívásának eleget téve érkezett városunkba. Társaságában jelen volt **dr. Gömbös Ferenc** országgyűlési képviselő is.

Az előadó 45 percig kívánt beszélni, mondván, hadd tudja meg a pedagógus hallgatóság is, hogy mit kell szegény gyerekeknek kiállni. Dr. Kálmán Attila sok témát tűzött maga elé, és ennek megfelelően elég vehemensen kezdte és folytatta mondanivalóját. A már idézett mondat felért volna akár egy beismerő vallomással is, de ide kívánkozik a folytatása is. „Nem felejtettük el, mit ígértünk... de nem tudjuk telejsíteni, kell hozzá három-négy-öt év.”

Az ígéretek nem teljesítésének okai közt szerepeltek az előre nem látható nehézségek, mint az iraki háború, a KGST hirtelen összeomlása, és még sorolhatnánk tovább. Megtudhattuk azt is, hogy az ország helyzete javul, de mi nem vesszük észre. Örülnünk kell annak is, hogy a gazdaság áprilisra ígért összeomlása máig sem történt meg, s örvendetes az a tény, hogy nyugati országok eddig is már több tőkét fektettek be Magyarországra, mint az összes többi néhai szocialista országba együttvéve. Megtudhattuk azt is, hogy felemásra sikeredett a rendszerváltás, de lehet reményünk a javulásra.

Mivel az államtitkár mondanivalója csak egy szűk kör, a pedagógusok számára lehet érdekes, ezért a továbbiakban csak vázlatosan utalnék az elhangzottakra, megkísérelve abból a lényeg kiemelését.

A régi állami és pártirányítással szemben megtudhattuk, hogy jelenleg az állam szerepe megváltozott, a minisztérium felelőssége megosztott. Minden kezdeményezés lehetséges, ha az szakmailag megállja a helyét. Az oktatás működési feltételeinek biztosítására fordított összeg százalékos arányban egyharmaddal vagy fele résszel is elmarad az európai országoktól. (Európán a Lajtán túli rész értendő – mondta az előadó.)

A sorban a nemzeti alaptanterv bírálata következett, melynek már az elnevezése is hibás, valami mást kellene kitalálni. Bepillantást nyerhettek a hallgatók annak felépítésébe, és szó volt a lehetőségekről is, hogy helyet kapjanak az önálló kezdeményezések, miután egy szakértő bizottság jóváhagyta azokat.

Az iskolaszerkezetről is hallhattak a jelenlévők. Az ezzel kapcsolatos kísérletek lényege a megfontoltság kell, hogy legyen, és kölcsönös regionális egyezménynek kell megelőzni azt.

A tankönyvpiacon megszűnik a Tankönyvkiadó monopolhelyzete és bármelyik kiadó bocsáthat ki tankönyveket.

Dr. Kálmán Attila részletesen elemezte az iskolatípusokat is, utalva azok erényeire (ez volt a kevesebb) és hibáira.

Az oly nagy port felvert igazgatóválasztások szabályozásáról úgy vélekedett az államtitkár, hogy sehol Európában nincsen arra példa, hogy a tantestület választana igazgatót. Meg kell hallgatni a tantestület, a szakszervezet és a szülők véleményét, de nem lehet vétójoguk.

A pedagógusok fizetése – szintén népszerűtlen szóba hozni – 23 százalékkal van alatta az átlag értelmiségi fizetésnek. (Egyes szakértők szerint ez az adat túl szép, hisz szerintük jó 30 százalék fölött van a differencia. (Új fizetési rendszer válik szükségessé, melynek legkésőbb 1994. január 1-jétől működni kell.

Az egyetemekről megtudhattuk, hogy eddig egy igazi egyetemünk sem volt, mely megfelelt volna a Nyugaton lévő universitásoknak. Nagy gond a szerteágazottság, s nem megfelelő az oktatók és a hallgatók aránya, s gond van az oktatói fizetésekkel is.

Előadásának zárásaként az államtitkár röviden összefoglalta mondanivalóját, majd kérdésekre válaszolt.

Mintegy első kérdésként egy apró szuvenírt kapott dr. Kálmán, melyet az értelmiségi lét alapjaként nyújtott át neki egy tanárnő. A kapott fizetési lapot megnézve tán először fordult elő a nagyon rutinosnak bizonyult előadóval, hogy nem tudott mit mondani. A további kérdések természetesen már nem maradtak válasz nélkül, de ezek már nem voltak kozmikus jelentőségűek, s nem hatottak a nagy felfedezés erejével. Miután lanyhult az amúgy sem túl nagy kérdezőkedv, „Senki többet, harmadszor!” – felkiáltással fejezte be az államtitkár a fórumot.

Dr. Kálmán Attila JÖTT, láttuk és távozott, alig másfél óra elteltével. Történt mindez mindenszentek napján, délután 3 óra körül.

Kép és szöveg: Rozmán

1469

Igazgatóválasztási bojkott?

Az Új Kemenesalja 1991. októberi számának „Tudósítás a képviselő-testületi ülésről” című cikkében a következő véleményt olvashattuk: „... valamiféle bojkott működik az igazgatóválasztással kapcsolatban, ...” az Eötvös Loránd Általános Iskolában. Az önkormányzati ülésen elhangzottakkal kapcsolatban néhány megjegyzést szeretnénk tenni. A demokrácia érvényesülésének jegyében „hallgattassék meg a másik fél is!”

1. A **bojkott** az Idegen szavak szótára szerint „a politikai és gazdasági harc egyik módszere, illetve a kapcsolatok teljes megszüntetése valamely személlyel, szervezettel, állammal, ...”. Értelmezésünk szerint „igazgatóválasztási bojkott” alatt tehát azt kell értenünk, hogy nevelőtestületünk immár harmadízben tagadta meg (bojkottálta, mellőzte) a választás intézményét, így a demokrácia érvényesülése elé emelt gátat?

   Ezzel szemben:
   - Nevelőtestületünk 94–96%-a járult az urnához mindhárom alkalommal. (A távollévők – bár nem kértük – utólag igazolták távolmaradásuk okát.) Nyilvánvaló tehát: tantestületünk tagjai nem közömbösek a leendő igazgató személyét illetően.
   - A három igazgatóválasztáson egyetlen alkalommal sem adott le senki érvénytelen szavazatot, azaz mindenki élt törvényadta jogával: a pályázók bármelyikére szavazhatott ugyanis igennel vagy nemmel.
   - Ha a választás szót értelmezzük, véleményünk szerint ez nem jelent feltétlenül megválasztást. Választásnak tekinthető az is, ha valaki úgy dönt, hogy a pályázó személyek meg nem választása mellett dönt. (Ugyanis választott két lehetőség között: megfelelőnek, illetve nem megfelelőnek tekintette adott személyt/személyeket az igazgatói tisztségre.)
2. Való igaz: a pályázók közül egyik személy sem érte el a voksok 50% + 1 fő arányát – most harmadízben sem. De felvetődik a kérdés: bojkottnak tekinthető-e a nevelőtestület döntése, ha a többség úgy látja – a benyújtott pályázatok elolvasása, a pályázókkal való személyes találkozás után –, hogy az illető személyek egyikét sem választja meg igazgatónak?
3. Nem értünk egyet Portschy Tamás önkormányzati testületi tag következő gondolataival sem:
   - „... s a kialakult feszültség káros az oktató-nevelő munkára.” Járt nálunk? Tapasztalta? Szakember a pedagógiában?

     Ellenérvünk: A megbízott igazgató vezetésével az elmúlt tanévben megannyi tanulmányi és sportversenyen kiválóan szerepeltek diákjaink, ugyanakkor tartalmasan ünnepeltük iskolánk centenáriumát. (Erről egyébként ugyanez az újság rendszeresen

1470

Ellenség voltál idegen,
most rabja magyarnak, aki
testvérként őrzi álmodat.
(Ágh István)

Tisztelgés az áldozatok előtt az ostffyasszonyfai hadifogoly-temetőben

Halottak napja a kegyes megemlékezés, a gyertyagyújtások, a koszorúk napja. Elmegyünk eltávozott szeretteink sírjához, megtorpanunk egy pillanatra, feltöltekezünk az emlékekkel és megyünk tovább. Mert tudjuk, hogy halottaink bennünk vannak és belőlünk is leledzik bennük valami, s ez így volt és marad mindaddig, amíg élők és holtak lesznek a földön. Kell nekünk élőknek, hogy legyen hely a gyertyáknak és koszorúknak, s kell az is, hogy ne maradjon gyertya és koszorú nélkül egy sírhant sem, ahol emberi test porlad.

Ennek a szép gondolatnak a jegyében gyűltek össze azok az ostffyasszonyfai fogolytemetőben, akik meg akarták adni a tiszteletet a valamikori ellenséges katonáknak, az embereknek. Az olasz, orosz, ukrán, szerb, litván zsidó és más nemzetiségű foglyok mellett békésen pihennek a sorsukban osztozott magyar katonák, a hajdani őrök is. Nekik is szólt a megemlékezés, s a Himnusz után felcsendültek József Attila verssorai:

Tudod, hogy nincs bocsánat,
hiába hát a bánat.
Légy, ami lennél: férfi.
A fű kinő utánad.

József Attila után Ady Endre versét énekelték gitárkísérettel a Nagysimonyi Általános Iskola tanulói.

Kurucz László Ágh István versét mondta, melyből ezen írás mottója is származik, majd **dr. Pusztai Gyula,** a megyei közgyűlés elnöke emlékezett meg az ott örök álmukat alvó katonákról, kiemelve, hogy haláluk egy figyelmeztetés, mementó számunkra, hogy soha többé ne legyen háború. A hősök mindig várnak ránk, de nekünk mindig békés földről kell indulnunk hozzájuk.

Az emlékezés szavai után Schumann Sirató című művét adta elő az ostffyasszonyfai kamarakórus, **Balogh Ernő** iskolaigazgató vezényletével.

Az ökumenikus igeliturgia keretében **dr. Lelkes József** római katolikus püspöki helynök mondta el gondolatait, kiemelve, hogy szent és üdvösséges dolog imádkozni a halottakért. Majd **Jakab Lajos** ny. református lelkész értelmezte János apostol Jelenéseinek egy részét, rámutatva arra, hogy az Ige temetőről beszél és templomról, röviden szólva az életről és a halálról. Múló temetőkön és templomokon menetelve érkezhetünk meg az Isten színe elé, ahol a dolgok a halállal kezdődnek és jutnak az életre.

Fehér Károly evangélikus lelkész Pál apostolt idézte: „Mind ismeretlenek és mégis ismerősök. Mind halálra váltak és mégis élők." Mi, a leendő porok jöttünk el azokhoz, akik már porrá lettek, és nem ismerjük arcukat, de mégis ismerősök, mert benne vannak elhunyt szeretteinkről lévő emlékeinkben. Velük együtt halottaink Isten irgalmas emlékezetében vannak, s várják a feltámadás napját, amikor felcsendül majd a mindent betöltő, Istent dicsőítő antifóna.

Az Ostffyasszonyfai Általános Iskola kórusa Gebhard: Béke „Glória szálljon az égbe fel" című művét adta elő Balogh Ernő iskolaigazgató vezényletével. Ezalatt került sor a koszorúk és az emlékezés virágainak elhelyezésére, majd a Szózat hangjaival ért véget a megemlékezés 1991-ben, a halottak napján.

Az emberek hazamentek, de maradtak a gyertyák, a koszorúk és a virágok, megmaradt az emlékezés és a remény, hogy „Valahol Oroszországban" és a világ többi tájain, ahol különösen nagy volt a Halál aratása a magyar katonák közt, szintén akadtak olyanok, akik meggyújtottak egy gyertyát és elhyeleztek egy szál virágot a hantokon.

Kép és szöveg: –r–

---

tájékoztatta Kemenesalja lakóit.) Megjegyezzük továbbá, hogy az Önkormányzat mellett működő Művelődési Bizottság 1991 tavaszán megállapította, hogy az Eötvös Loránd Általános Iskolában töretlenül folyik az oktató-nevelő munka. Hogyhogy nem tud erről minden önkormányzati tag?

– Mit kell értenünk Baranyai Attiláné dr. jegyzőnő és Molnár Gábor műv. osztályvezető által levezetett, általuk törvényesnek minősített titkos szavazás után a következő megjegyzés alatt: „Vagy jelenjenek meg a színen, akik mást akarnak, vagy ne vegyék figyelembe a tantestület véleményét!" Kiknek kell színre lépni? Merjük remélni, hogy nem a nemmel szavazókról van szó!

4. Kemény kritika hangzott el iskolánkról Varga László Csaba alpolgármester úr hozzászólásában is, miszerint „információi alapján terjed a bizalmatlanság és az egymás elleni uszítás a pedagógusok között." Mit kezdjünk ezzel a váddal? Személyes tapasztalataira ugyanis valóban nem támaszkodhat az alpolgármester úr, hiszen az elmúlt egy évben még nem találkozott a nevelőtestülettel. Talán jobb lett volna eljönnie hozzánk, ha ilyen információkat szerzett, s elbeszélgetni velünk gondjainkról, véleményünkről, s akkor talán meggyőződött volna, hogy nyugodt légkörben nevelünk, oktatunk, még akkor is, ha munkahelyi viták – mint másutt is – előfordulnak. Tudjuk, hogy az Alkotmánybíróság a 27/1986. (VIII. 31.) MM rendeletet alkotmányellenesnek minősítette, hiszen az korlátozza az Alkotmány 43. § (2) bekezdésében a vezetők kinevezésében biztosított önkormányzati jogot. Abban azonban bízunk, az önkormányzat igényt tart a nevelőtestület szakmai véleményére, ugyanis döntésük csak így lesz demokratikus és szakszerű, nehogy a langyos középszerűség elvei alapján juthasson igazgatói munkakörbe bárki, csupán azért, hogy egy „patthelyzet" feloldódjon.

Befejezésül: 521 tanulónk és szüleik megnyugtatására közöljük, hogy a jelenlegi megbízott iskolavezetés irányításával ez a nevelőtestület tudása, szakmai hozzáértése legjavát nyújtva szeretettel és felelősségérzettel oktatja, neveli tanítványait addig is, amíg intézményünk vezető személyének végleges kinevezése meg nem történik.

Celldömölk, 1991. október 30.

az Eötvös Loránd Általános Iskola iskolatanácsa,
a választási előkészítő bizottság,
a szavazatszedő bizottság

*

A levelet teljes terjedelmében közöltük annak ellenére, hogy nem derült ki, kik a szerzői, kik állnak személy szerint a megnevezett „szervek" mögött, illetőleg hány ember véleményét tükrözik a sorok. Az igazgatóválasztás ügye ezzel még nem zárult le...

A Szerk.

1471

Novemberi szólások, közmondások

Radnóti: NAPTÁR – November
Megjött a fagy, sikolt a ház falán,
a holtak foga koccan. Hallani.
S zizegnek fönn a száraz, barna fán
vadmirtuszok kis ősz bozontjai.
Egy kuvik jóslatát hullatja rám;
félek? Nem is félek talán.

*

Enyhe november – hideg tél.

*

1. Ha elmúlik mindenszentek,
mindig szélnek mennek kendtek.
11. Fehér lovon jön Márton (havazik),
enyhe tél várható.
Ha Márton napján a lúd jégre áll,
Karácsonykor sárban jár.
25. Katalin locsogós
Karácsony kopogós.
30. András-napi malacok,
mind rossz hizók lesznek.
András napja kopogós
Karácsony locsogós.

N. L.

1472

Ügyfélfogadási rend

Értesítjük a lakosságot, hogy Celldömölk Város Polgármesteri Hivatalában a munkaidő-beosztás 199. november 4-től a következő:

hétfőtől csütörtökig 7.30 órától 16.30 óráig
pénteken 7.30 órától 13.30 óráig.

A munkaidő-beosztás változása miatt ügyfélfogadást a dolgozók

hétfőn 9.00–11.00 óráig
szerdán 12.30–16.30 óráig
csütörtökön 8.00–12.00 óráig
12.30–16.30 óráig

tartanak.

Kérjük az ügyfeleket, hogy ügyfélfogadási időben keressék fel a Hivatalt, mivel ügyfélfogadási időn kívül a dolgozók helyszínelést végeznek, illetve a döntésekkel kapcsolatos feladatokat látják el.

1473

Kiegészítés – helyesbítés

Legutóbbi számunkban „Emlékezés az első bombára" címmel írást közöltünk a szomorú eseményről. Örömmel tapasztaltuk, hogy cikkünkre és nyilatkozójára, az akkor megsebesült SOMOGYI DEZSŐ emlékezésére sokan felfigyeltek. Az emlékek kopnak, a fájdalom megmarad életünk végéig. Az észrevételekkel kiegészítjük Somogyi Dezső emlékezését azzal a megjegyzéssel, hogy valószínű, még akadnak részletek ezeken túlmenően is. Igaz történelmet kell írnunk.

Újabb elmondások szerint nem egy, hanem négy bomba hullott akkor Cellre: a ligetbe, a Holperth cipész udvarába a mozinál és a Nagy borbély házát érte telitalálat. A ligetben meghalt három fiatal közül az egyik nem Verrasztó István, hanem László volt, meghalt még a 17 éves Némedi Imre és erre a napra esett a 79 éves Somogyi Károly halála is. Az észrevételeket megköszönjük, esetleges újabbakat a helyi történelem lapjaira kell feljegyezni.

D. J.

1474

KÉK-hírek

Egyre többen ismét rendőrkézen

A Celldömölk Városi Rendőrkapitányság októberben 42 ügyben rendelt el nyomozást.

Több személy tett feljelentést az Intaházán lévő Pszichiátriai Intézetből, hogy egy betegtársuk a kezelésére bízott rádiós magnókat sajátjaként értékesítette, s ezzel mintegy 12 ezer forint kárt okozott. Az intézetből önkényesen eltávozott személy tartózkodási helyét a rendőrség felderítette, s az elkövető tettét beismerve elmondta, hogy a készülékeket ismeretlen személyeknek adta el. Ellene a vizsgálat folyamatban van.

Október 7-ére virradóra ismeretlen elkövetők ajtóbetét kitörése után behatoltak a celldömölki vasútállomás restijébe, onnan dohányárut, valamint szeszes italt tulajdonítottak el mintegy 12 ezer forint értékben. A forrónyomos intézkedés során az elkövetőket a rendőrség elfogta, egyiküket őrizetbe vette. Az eltulajdonított érték jelentős része megtérült, az elkövetők ellen az eljárás folyamatban van.

Október 8-án éjfél körüli időben bejelentették a rendőrkapitányságra, hogy ismeretlen személy betörte a Lakberendezési Áruház kirakatát, és onnan műszaki cikkeket tulajdonított el. A forrónyomos intézkedés során az elkövető személye három órával később ismertté vált. Az eltulajdonított tárgyakat a rendőrség lefoglalta. A lopási és rongálási kár együttes összege mintegy 150 ezer forint, melyből a lopási kár megtérült. Az elkövető ellen az eljárás folyamatban van.

Október 8-ára virradóra ismeretlen tettesek, ajtókifeszítés módszerével behatoltak a Kemenesaljai Csárdába és onnan mintegy 30 ezer forint értékben cigarettát, italt és készpénzt tulajdonítottak el. A bevezetett rendőri intézkedések során az elkövetők személye ismertté vált, ellenük az eljárás folyamatban van.

Egy celldömölki lakos tett feljelentést ismeretlen tettesek ellen, akik október 14-én délután három óra körüli időben pénztárcáját a kezéből kikapták és elfutottak vele. A forrónyomos üldözés során az elkövetők személye ismertté vált, a bejelentő kára megtérült. Az elkövetők ellen az eljárás folyamatban van.

Szeptember és október hónapban ismeretlen elkövetők több óvoda és iskola sérelmére követtek el betörést a kapitányság területén. Az elkövetőket Győr-Moson-Sopron megyében a kapuvári rendőrök elfogták, elismerték a bűncselekmények elkövetését.

*

A felderített bűncselekmények lajstroma után igazán örömmel ad hírt a tudósító arról a közlekedési versenyről, melyet az elmúlt hetekben szerveztek a rendőrkapitányság munkatársai, s amelyben az általános iskolás korúak mérték össze ez irányú ismereteiket.

Az alsó tagozatosok versenye szeptember 30-án volt és 7 csapat 28 versenyzője vett részt rajta.

A csapatversenyt a Gáyer Gyula Általános Iskola 4. b osztályának csapata nyerte. Második lett az Ostffyasszonyfai Általános Iskola csapata, a harmadik helyet pedig a Gáyer Gyula Általános Iskola 4. c osztálya szerezte meg. Az egyéni versenyben így alakult a helyezések sorrendje:

Lányok között: **1. Szaffnauer Jusztina,** Ostffyasszonyfa, **2. Csőre Veronika,** Ostffyasszonyfa, **3. Kovács Adrienn,** Gáyer Gy. Ált. Isk. 4. b.

Fiúk között: **1. Danka Ákos,** Gáyer Gy. Ált. Isk. 4. c, **2. Farkas Viktor,** Gáyer Gy. Ált. Isk. 4. b, **3. Jankovics László,** Gáyer Gy. Ált. Isk. 4. a.

A helyezéseket nézve megállapíthatjuk, hogy a Gáyer iskola tanulói kiválóan szerepeltek, de dicséret illeti az ostffyasszonyfaiakat is, hiszen a győztesekkel egyedül ők tudták felvenni a versenyt.

A felső tagozatosok versenyére október 28-án került sor. Itt 11 csapatban 44 tanuló versenyzett. Csapatban itt is a Gáyer Gyula Általános Iskola csapata remekelt, megelőzve a Berzsenyi Lénárd Általános Iskola és a Kemenesmagasi Általános Iskola csapatát.

Az egyéni verseny a következő módon alakult:

Lányok között: **1. Ruzsa Katalin,** Berzsenyi L. Ált. Isk., **2. Bolla Zita,** Egyházashetye, **3. Rózsa Zsanett,** Berzsenyi L. Ált. Isk. és **Gyimesi Zsuzsa,** Gáyer Gy. Ált. Isk.

Fiúk között: **1. Biczó Ferenc,** Gáyer Gy. Ált. Isk., **2. Mező Krisztián,** Kemenesmagasi, **3. Pécz Tibor,** Gáyer Gy. Ált. Isk.

Ha már a közlekedésről volt szó, akkor álljon itt néhány közlekedésbiztonsági tanács, mely mindenképpen megszívlelendő, hiszen ősz van és közeleg a tél is.

– A megváltozott időjárási viszonyokra való tekintettel ellenőrizzék a gépkocsikon a világító berendezések állapotát.

– Elindulás előtt feltétlenül ellenőrizzék a gépjárművek fékberendezéseinek műszaki állapotát is.

– A téli időszakban fordítsanak különös figyelmet a gumiabroncsok állapotára, azok mintázatára.

– Ellenőrizzék a gépkocsik fagyálló hűtőfolyadékának minőségét, hogy az megfelelő legyen a megváltozott hőmérsékleti viszonyok mellett is.

RL

1475

Jubileumi véradás

1991. november 23-án délelőtt 10 órai kezdettel jubileumi véradó ünnepséget rendez a Vöröskereszt városi vezetősége és a celldömölki kórház Vértranszfúziós Állomása véradók napja és a Vértranszfúziós Állomás fennállásának 25. évfordulója alkalmából.

Az ezt követő héten, **november 27-én és 28-án** rendezik meg a **városi véradó napokat** amikor is *7 és 17 óra között* várják a véradókat a *Vértranszfúziós Állomáson.*

Nyújtsa a karját, hogy mi is segíthessünk másokon!

1476

Milyen volt Keléd?

Egy régi képes levelezőlap fekszik előttünk: ÜDVÖZLET KELÉDRŐL. Három részletet ábrázol a kis kemenesaljai faluról: Utcarészlet, Báró Szentiványi Egon kastély, Puchecz Mihály vendéglője és vegyeskereskedése.

Dömötör Zoltánnal nézegetjük a képet és beszélgetünk szülőfalujáról. A közismert benzinkútvezető az autósvilág forgatagában él. Több mint harminc éve elkerült hazulról, de nem szakadt el a valamikori meleg fészektől, gyakran hazalátogat. Kíváncsi volt a kérdésekre, én a válaszokra. Milyen is volt Keléd? Rögtön rávágta: gyönyörű! Nem lepett meg kijelentésével, talán mindannyian így vagyunk a valamikori életterünkkel, a kis kemenesi falvakkal. Elfogultság, nosztalgia, elérzékenyülés kavarog az érzésvilágban. Közelítsük meg azonban a lényeget. Keléd a valamikori celli járás legdélibb csücskét, a Zala megyével való határvonalat jelentette. A járások megszűntek, a táj maradt a csökkenő lakosságú falvaival. Kelédnek az arculata sokban elütött a többiekétől. Ennek alapvető oka, hogy Báró Szentiványi Egon iparosított mezőgazdaságot teremtett itt. Ez a gazdaság sokféle ágazatot foglalt magába. Volt a földbirtokosnak rum- és likőrgyára, létezett malom. Gyümölcsöskert volt az egész falu, olyan, mint egy igazi arborétum, szinte minden fajtája a fának, amely az országban létezett, megtalálható volt. A kastélykertben gyönyörű szelídgesztenyék díszlettek, ez volt csak az igazi!

A mai Keléd egész fájdalma, hogy kivágták e látványukban is csodálatos lombosokat. Még én rátalálok – mondja – egy nagy gesztenyefára, már nem vetnek rá figyelmet, terméséből évente gyűjtögetek. A valamikori Kelédre érkező embereket már a falu elején gyümölcsös fogadta és körbefogta, gyönyörű keretet adva az erdőség. A Nagy-erdei táblát tölgyes-erdő borította. Még ma is ez az életem, mert ha hazalátogatok, öt, tíz percre is kimegyek testvéreimmel az erdőre. Csodálatos világ ez, a fenyőerdőben is gomba terem, a kelédi erdő a vadászok paradicsoma.

E különös természeti világot más látnivalók is ékesítették. Talán nevetséges – volt itt szőlőhegy is a Zsiga határban. Igaz, csak 50–60 méter szintkülönbség az egész, de régen szőlőt termeltek itt. A másik ékesség a halastó, amelyet a Körtefai táblából három forrás táplált – talán jól emlékszem. A telepített halak mellett ez volt a falu strandja is. Nagy élet folyt e környezetben, Jánosházáról ide jöttek felüdülni, pihenni, szórakozni.

Ma már eltűnt mindez, gaz övezi az egész környéket. A három zsilipnek csak az emléke él bennem, és a csónakázás valamikori szép élménye. Keléden elsősorban cselédek éltek, lakásukat Hosszúháznak nevezték, nyáron sok volt a vendégmunkás, aratásra érkeztek, a Petárnyának nevezett épületben laktak. Érdekesek az elnevezések, a dűlőnevek, legtöbbjére még emlékezem: Árkos-tábla, Tölös-alla, Zsomboja-gödör, Pityer-domb, Szélmalom-tábla, Tik-kert, Baraccos, Mosó-árok, Pénzes-főd, amelyet régen erdő borított, kiirtása után ezt a földet pénzért művelhették. Volt még Bibic-tag, Kis-mező, ez a kisparasztok tulajdonát képezte. A Mise-útnak nevezett területen járt a község népe a szomszéd faluba misére. Természetesen én – mondja Dömötör Zoltán – a régi időkre nem nagyon emlékszem, de bizonyos töredékek belémivódtak.

Arra a kérdésre, hogy milyennek látja ma a faluját, arcát lehangoló rezzenet járja át.

– Tudod, nem akarok bántani senkit, de szomorú a látvány. Amikor legtöbben éltek Keléden, 480 lakója népesítette be, valódi kistelepülés volt. De, ha ma azt látom, hogy kettőszáz alá jutottak, akkor mit mondhat az ember? Valamikor volt egy báró, sokat köszönhetett neki a falu, erről már szóltunk. De volt 1945 után egy számunkra meghatározó személyiség, RECSETÁR JÁNOS, ő volt az igazi kelédi! Ha feltámadna, akkor támadna fel újra Keléd. Nem elfogultság mondatja ezt velem. Az Ő vezetése, gondoskodása és talán szigorúsága idején a megye első községei közé tartozott a falunk! Mennyország volt! Nem fokozom tovább. Így, megkopva látván is szívesen járok haza. De vannak fájdalmaink; vizet, vezetékes vizet utoljára kap Keléd – Zalából.

Dala József

1477

Miért „halnak meg" a sághegyi diófák?

Az alábbi levelet kaptuk e tényleg fontos kérdéssel kapcsolatban.

Itt, Vas megyében, a Sághegyen az utóbbi 10 évben egyre gyakrabban tesszük fel a kérdést – szomorúan – egymás közt, mi szőlősgazdák. Mindig úgy tudtuk, hallottuk, hogy a diófákat a nagyapák az unokáknak ültetik. (A költő is így írta.) Nagyapa vagyok, így én is ültettem, dédelgettem, ápolgatok nem egyet. Adtam is, adok, akiknek csak jut belőle, hogy legyen az utódoknak! Szükség van rájuk, hisz az utóbbi 10 évben százszámra pusztulnak nemcsak az öreg, de a fiatal diófák is. Bánatos, csendes szemlélői vagyunk e mondhatni – „tömeghalálozásnak". Vajon tudhatnánk az okát? Kérdezem sokak nevében.

Balázs Rudolf
Celldömölk

A levélíró valóságos gondot, természeti jelenséget említ. Különböző folyóiratokban, szaklapokban a gesztenyések tömeges pusztulásáról is olvashatunk. A sághegyi helyzet rendkívülinek mondható, lehetséges, hogy egy-két év alatt nem lesz ott diófa. Az ügyben megkérdeztük **KOTZ TIBOR** mezőgazdasági szakembert, kutatót, hogy mondjon erről véleményt. Készséggel állt rendelkezésünkre, de kifejtette, hogy a jelenség alaposabb tanulmányozást igényelne, így csak feltételes módban nyilatkozhat. Kérdése, hogy a felső szinteken vagy a hegy alsóbb területein is pusztulnak-e a fák. Általános a pusztulás, függetlenül a térszintektől. Szerinte nem légköri okok játszanak közre, inkább a vízszint süllyedésére gyanakodik, de a légköri hatás sem kizárt. Ez követelné meg az alaposabb körülnézést, vizsgálódást, csak ennek birtokában lehetne magabiztosabban véleményt mondani. Egyelőre be kell érnünk ennyivel, de tény, hogy a kérdésre vissza kell térni. Kezdeményezni lehetne – természetvédelmi területről lévén szó – egy komplex vizsgálat elrendelését. A diófa nagy érték, termésén túlmenően a hegy dísze. A valamikori öregek szinte minden pincéhez ültettek diófát. Manapság ott meredeznek csupasz, száraz ágaikkal, lehangolóan rontva a szép környezetet. A harkály is ezeken a fákon serénykedik, de szorgalma nem elégséges a megmentéshez. Többre van szükség. A természetvédelem illetékeseivel ez ügyben felvesszük a kapcsolatot. Addig is köszönjük a levélíró sorait.

D. J.

1478

Hegyközség

Korán jött és tartja magát a hideg, a tél. A pincék csendjében még susog a későbbi szüretelésű must, kint a szőlők levelei enyhe szél fuvallatára hullanak alá. Jelzik, vége felé jár a kemény munka a szőlőkben, a venyigék érett, vagy éretlen állapota – különösen az idei nagyobb termés után – előrevetítik a jövő évi kilátásokat.

Pipálnak a pincék kéményei, jót tesz a kályha melege. Szaporodnak a szomszédolások, az új borok ízlelgetése, az év hegyi eseményeinek többoldalú megtárgyalása. Szóba kerül a hegyközség ügye is. A hagyományos tavaszi szőlészeti előadás után élénk vita alakult ki a hegyközség létrehozásáról. Az a vélemény alakult ki, hogy később térjünk rá vissza. Nos, a téli időszak erre igen alkalmasnak tűnhet, persze csak akkor, ha megvan a közös szándék, a gazdák többségének egyetértése. Nem új dologról van szó, hanem a régi, a maga idejében jól funkcionáló szervezetnek a mai kor követelményeihez igazított újraszervezéséről. De a régi célkitűzések egy része ma is időszerű.

Évszázadok óta fontos és különleges szerepet kapott a szőlő, a hegy, még a feudalizmus keretei között is nagy szabadságot jelentő birtokviszonynak számított, nem véletlen tehát, ha a szőlők védelméről szervezett formában gondoskodtak. A fennmaradt, 1734-ben kelt sági rész hegyközségi törvényében – hasonmás kiadásához volt szerencsém közreműködni – a szervezeti élet igen körültekintő szabályozása mellett nagy teret kap a szőlők, az utak, a gyepűk védelme.

A múlt század végén újrafogalmazták a hegyközségi szabályrendeleteket. Alsó-Ság határában fekvő hegybirtok ekkor 260 kh 1017 öl, Alsó-Mesteri hegyközséghez, mert külön szervezetben éltek 67 kh 1300 öl, ill. 16 kh 1070 öl szőlő tartozott gyepűn belül.

Mit tartottak fontosnak száz évvel ezelőtt? A hegyközség területén lévő utak, vízelvezetők karbantartása, permetezőanyagok és -eszközök beszerzése, szőlőoltványok beszerzése, oltványtelep fenntartása, a szőlőpusztító rovarok elleni védekezés, közös pince építése, közös borkezelés – hogy csak néhányat említsek a közösségi feladatokat szolgáló célok közül.

Napjainkban a szőlősgazdák saját elképzeléseik szerint igyekeznek megválasztani a fajtákat, művelési módokat, permetszereket, tegyük hozzá, sikerrel, és ez így van jól, hiszen azt tartják jónak. A szőlő sosem volt nagyüzemi növény, az egyéni kisgazdaságokban van a helye és a jövője is. Ennek azonban nem mond ellent, ha a szőlősgazdák egy nagy szervezetbe, hegyközségbe tömörülnek, mely önálló szervezetként, választott vezetősége útján, segítségével lépne fel a közösség érdekében kifelé és befelé egyaránt.

Feladat van. Útjaink rosszak, a befizetett adókból évtizedeken keresztül nem jutott a hegyre. Jogosan jegyzik meg peresztegi hegyhez kötődő ismerőseim, ott portalanított utakon lehet közlekedni. A villamosítás ügye is csak szalmalángnak tűnik, a déli és nyugati oldalon főleg. A hegy biztonsága köztudottan nem a legjobb. Jó lenne visszakerülni a somlói borvidékhez, mindenekelőtt a minőség fokozásával. Ankétok, szakmai tanácskozások, hegyi és területi borversenyek szervezését vállalhatná fel a hegyközség, mint ezt az országban sok helyen már teszik az értékesítés elősegítése érdekében. Mert jobb idők is jönnek még. A sort lehetne folytatni.

Egyelőre közömbösséget, érdektelenséget tapasztalni, előbbre jutni a hegy ügyében is csak közös összefogással lehet.

Káldos Gyula

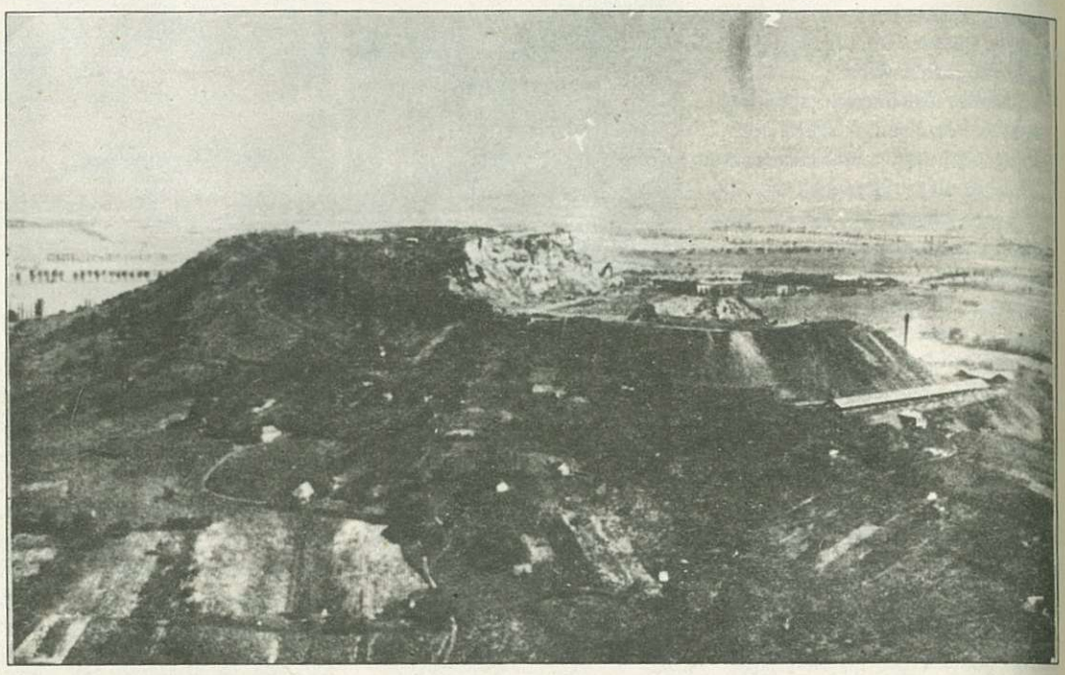

A Sághegy pusztulása

1479

Kulturális programok

KEMENESALJAI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

November 12., (kedd) este fél 6-kor Arkép zenés színekkel címmel Pécsi Ildikó kiváló művész előadói estje.

November 15., (péntek) este 6 órakor Ország-Világjárók Baráti Köre sorozatban Európa este címmel Weszelist Jenő fotóművész előadása.

November 22., (péntek) du. 5 órakor a Karácsonyi kollektív iparművészeti kiállítás és vásár megnyitása. Megnyitja: Torday Aliz művészeti író. 4 textiltervező, 5 keramikus, 2 üvegtervező és 1 éremtervező iparművész munkái tekinthetők és vásárolhatók meg.

November 29., (péntek) este 7 órakor Csiky Gergely–Hajdu Júlia–G. Dénes György A NAGYMAMA című zenés vígjátéka a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház előadásában.

December 5-én délután és este HÁZHOZ MEGY A TÉLAPÓ AKCIÓ.

December 6-án délután 2 órakor Tündéri Lutra buli. Görbe Nóra műsora.

VÁSÁROK A MŰVELŐDÉSI KÖZPONTBAN:

November 13-án és 14-én, (szerdán és csütörtökön) délelőtt 9-től este 6 óráig a GYŐRI György és Borner Kft. svájci kilósruha-vására.

November 21-én 9 órától du. 4 óráig a RAMARA KFT. póló-, pulóver-, farmervására.

November 22-én 9 órától du. 4 óráig a kaposvári MÉZGA KFT. bálásruha-vására.

November 27-én 10 órától este 7 óráig a DOMINA KFT. cipővására.

VÁROSI KÖNYVTÁR

November 7., (csütörtök) este 6 órakor a helytörténeti munkaközösség foglalkozása, közérdekű és történeti események.

November 11., (hétfő) este 6 órakor a Berzsenyi Asztaltársaság ülése: Széchenyi és a magyar gazdaság. Előadó: dr. Schlőgl József.

November 21., (csütörtök) este 6 órakor a helytörténeti munkaközösség foglalkozása. Vendégünk: dr. Gömbös Ferenc országgyűlési képviselő.

ÁDÁM JENŐ ZENEISKOLA

November 27-ig látható: az Oroszlányi Képzőművész Kör tagjainak kiállítása

November 13-án, szerdán este 6 órakor: I. Növendékhangverseny

November 16-án, szombaton: Szergény, tűzoltóegyesület jubileumi ünnepélye. Közreműködik az Ádám Jenő Zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara.

November 27-én este 5 órakor: A celldömölki és a sárvári zeneiskola közös hangversenye Sárváron.

November 30-án, szombaton este 6 órakor felnőtt bérleti hangverseny: Lakatos Ida hárfaművész estje. Közreműködnek zeneiskolánk tanárai: Bejczi Károlyné zongora, Orosz Sándor gordonka, Czenek László kürt, Soós Zoltán trombita.

November 30-án, szombaton este 6 órakor a hangverseny előtt:: Kelemen Etelka nyugalmazott rajztanár kiállításának megnyitása.

1480

A tatárok Dömölkön

Ezelőtt 750 esztendővel a tatár KÁN, „az égi király követe" írja IV. Béla magyar királynak: „Tudom, hogy gazdag és hatalmas király vagy, sok katonád van és nagy országot kormányzol, s ezért nehezen is fogsz nekem meghódolni. Pedig üdvösebb és jobb volna neked, ha önként alám vetnéd magadat." A levelet és a többszöri követjárást hazánkban senki nem vette komolyan. S aztán jött muhi, és az ország pusztítása. A pusztítás részese volt a dömölki monostor is. Erről egy ismeretlen nevű dömölki apát levele tesz bizonyságot.

A levél így szól: A szerzetes atyáknak és az egyetemes Anyaszentegyház híveinek, akik jelen levelet olvassák vagy hallják. Én F. Isten kegyelméből Szűz Máriáról elnevezett monostor alázatos apátja, valamint ennek a helynek szerzetes Konventje. ... A jelen levelünket vivő B. és I. testvéreket, a mi házunknak szerzetes papjait szeretetetekbe ajánljuk, akiket a Rusciában lévő Szűz Máriáról elnevezett kolostorból Hybernia küldünk át, hogy kegyelemben ott maradjanak. És ezt fájdalom a tatároknak, akiket izmaelitáknak is neveznek váratlan jövetele miatt kellett megcselekednünk. ... Ezek mint hisszük, elátkozott helyekről előjövén, Ázsia tartományait állati módon elpusztították, ugyanannak a földnek négy királyát a fejedelmekkel együtt embertelenül meggyilkolták. ... Magyarország nagyságos királyát név szerint Bélát megfutamították: három érseket, négy püspököt, s hatvanötezer embert vágtak le. És ugyanabban a csatában KÁLMÁNT, az előbb említett király testvérét halálosan megsebesítették úgyannyira, hogy rövid idő múlva belehalt. Azután tovább haladva Ausztria nemes fejedelmének határaihoz, Styria, Marchia Tarvisia, Moravia és Csehország felé, az Úr születése napján amikor a Duna befagyott, roppant erőkkel a folyó túlsó partjára keltek át, hogy a fent említett fejedelmek földjeit elpusztítsák, s szerte járva mindeneket mindenünnen kiúzzenek; egyik nemnek sem kegyelmeztek, szégyentelenül elmondhatatlan dolgokat hajtottak végre. A templomokban asszonyaikkal éjszakáztak és az Istennek szentelt többi helyekből, minő fájdalom, marháknak csináltak istállókat. ... A fejedelmek és a megszámlálhatatlan néptömeg menekülnek a barbárok megzabolázhatatlan vezérei elől és semmi más, csupán a halál rémlik föl szemeik előtt. Mindezeknek alapján a ti szereteteknek áldását kérjük, hogy ezeknek a hozzátok menekülő szerzeteseknek irgalmasságtoknak ölét megnyissátok. Dátum Bécs, a kegyelem 1242-ik évében, január hónapjának előestéjén (= január 4-én).

A latin nyelvű levelet részleteiben közöljük saját fordításban és azzal a megjegyzéssel, hogy több kutató megállapítása szerint az ismeretlen levélíró dömölki apát volt. Minden bizonnyal a tatárok elől menekült Bécsbe. Bizonyosan ekkor pusztították el először a dömölki, a SÁG hegye alatt lévő, Szűz Máriáról elnevezett monostort a szerte kalandozó tatár hordák. Az F. betűvel magát megjelölő névtelen dömölki magyar apát nagyon jól volt értesülve az eseményekről, hiszen maga is a tatárok elől futott Bécsbe. E levél alapján érthető és megmagyarázható a máig is még meglévő romtemplomunk újraépítésének néhány stílusjegye és az épületen észlelhető stílusbeli különbségek eredete. S elfogadhatóbb a monostor építésének, illetőleg az apátság és a település (Pórdömölk) 12. századi alapításának idői meghatározása melletti érvelés. A monostort minden bizonnyal mindenestül elpusztították a tatárok. A romokat építették újjá és ennek a romokon való újjáépítésnek a stílusjegyeit őrzik a mai romok. Vajon az apát visszakerült-e Dömölkre és Ő volt-e az újjáépítő, erre nincsen adat. Az azonban bizonyos, hogy két évtizeddel később JAKAB nevű apát pereskedik Pápa fia Mártonnal a monostor birtokaiért.

A muhi csata 750 éves évfordulójára emlékezve és emlékeztetve írtuk e sorokat azzal, hogy Rogerius mester emlékirata szerint, „Magyarország oly gyors elpusztulásának legfőbb oka az egyenetlensége volt", mely a király és a nemzet között lángolt. Jó lenne és nagyon hasznos, ha komolyan meggondolnánk mai magyarok, hogy az egyenetlenség, az önzés s a felelőtlen politikai kötélhúzás siralmas következményekkel jár, jövőt emésztő károkkal. A korszak és MUHI intő példa!

Nádasdy Lajos

1481

Anyakönyvi hírek

CELLDÖMÖLK

Születés: Horváth Béla és Rózsavölgyi Andrea leánya: Patrícia, Kiss Csaba Sándor és Hajdu Ildikó fia: András, Benkő Tibor és Kovács Andrea fia: Bálint, Horváth László és Kucsera Katalin Klára leánya: Krisztina, Kiss Imre és Bognár Edina fia: Bálint, Huszár Jenő és László Ildikó fia: Tihamér, Szűcs Róbert Miklós és Samu Marianna fia: Gergely Tamás.

Házasságkötés: Csonka Gabriella és Horváth Lajos, Héjja Lídia és Szalai Kálmán, Somogyi Leonóra és Tömböly László, Nyíró Erzsébet és Baranyai Károly, Hujber Lilla és Zsoldos Imre, Gulyás Judit és Somogyi János.

Halálozás: Kulman Anna, Baranyai István, Szántó Gyuláné Ábrahám Mária, Laczi Róza, Komoróczi Ferenc, Kovács Ernő, Bakos Sándor, Tóth Lajos, Antal Győző, Tóth László, Tóth István.

JÁNOSHÁZA

Születés: Böröcz Ferenc és Horváth Ildikó leánya: Eszter.

Halálozás: Horváth Lászlóné Fazekas Mária, Kardos József.

DUKA

Születés: Hajdu József és Kotecz Erzsébet fia: Zoltán, Hrutka Pál és Györkös Éva fia: Zoltán Pál.

KEMENESPÁLFA

Születés: Haág Ferenc Lajos és Horváth Katalin leánya: Petra.

Halálozás: Balogh László.

KEMENESMAGASI

Születés: Horváth Imre és Kiss Katalin leánya: Szandra.

Halálozás: Szőke Jánosné Horváth Erzsébet.

KENYERI

Születés: Orbán Attila és Tuba Zsuzsanna fia: Gergő.

OSTFFYASSZONYFA

Születés: Szente Zoltán Sándor és Bóka Lilla fia: Márton.

MESTERI

Születés: Smedák Attila és Tóth Marianna leánya: Rebeka.

TOKORCS

Születés: Süle Zsolt és Ferencz Zsuzsanna leánya: Alexandra.

✧ SPORT ✧ eredmények – események ✧ SPORT ✧

1482

DIÁKSPORT

Újból fellendülőben van a celldömölki gimnázium atlétikai élete. A diáksportkör atlétikai szakosztálya az ősz folyamán több egyéni és csapatbajnokságon vett részt, valamint megrendezte a házi egyéni és csapatbajnokságot is. Az egyes bajnokságokon elért legjobb eredmények:

Házi bajnokság – csapatbajnok: III./a osztály.

Egyéni győztesek: 100 m.: Szabó Edina III./a 14,9 mp, Garay Zoárd III./a 12,4. 200 m.: Nagy Gyöngyi I./b 31,3 mp, Garay Zoárd III./a 25,7. 400 m.: Nagy Gyöngyi I./b 73,6 mp, Garay Zoárd III./a 58,0. 800 m.: Nagy Gyöngyi I./b 2:55,2 p, Karáth Péter III./a 2:19,0. Távolugrás: Szabó Edina III./a 420 cm, Piri Tamás IV./a 548. Súlylökés: Hulik Hajnalka I./a 8,30 m, Mell Tamás II./a 10,01.

Tehetségkutató atlétikai verseny Szombathelyen

Leány 400 m.: 1. Nagy Gyöngyi 65,6 mp. Súlylökés: 2. Hulik Hajnalka 8,44 m. Fiú 400 m.: 1. Pozsonyi Zsolt 60,2 mp. Magasugrás: 1. Busznyák Csaba 160 cm. Távolugrás: 2. Busznyák Csaba 540 cm.

Alapfokú területi atlétikai csapatverseny

I. évfolyam leány: 1. CBG 6723 pont. Legeredményesebb: Hulik Hajnalka. Fiú: 1. CBG 5277 p. Legeredm.: Busznyák Csaba. II. évfolyam leány: 1. CBG 6077 p. Legeredm.: Baracskai Judit. Fiú: 1. CBG 6346 p. Legeredm.: Márkus Tibor. III. évfolyam leány: 1. CBG 6387 p. Legeredm.: Szabó Edina. Fiú: 1 CBG 7045 p. Legeredm.: Garay Zoárd. IV. évfolyam fiú: 2. CBG 6746 p. Legeredm.: Szakács Tibor.

Megyei középiskolás felkészítő csapatverseny Szombathelyen

Leány súlylökőcsapat: 6. CBG 7,24 m-es átlaggal. Fiú súlylökőcsapat: 10. CBG 8,21 m-es átlaggal.

Atlétika „Tinódi Kupa" Sárváron

Csapatversenyben: 1 CBG fiúcsapata, míg leánycsapata 2. Egyéni győztesek: leány: 400 m.: 1 Nagy Gyöngyi 69,2 mp. 800 m.: 1. Gombási Csilla 2:48,8 p. 4x400 m-es váltófutás: 1. CBG (Gombási–Halász–Németh–Nagy). Fiú: 400 m.: 1. Karáth Péter 57,9 mp. Magasugrás: 1. Busznyák Csaba 150 cm. Távolugrás: 1. Márkus Tibor 509 cm.

1483

ASZTALITENISZ

Továbbra is eredményesen szerepelnek a CVMSE asztaliteniszezői az NB III-ban. Az eddig lejátszott 6 mérkőzésből csak mindössze egy alkalommal maradtak alul: Sopronban a bajnokság éllovasa ellen veszítettek. A hátralévő két bajnoki mérkőzés eredményétől függ, hogy a dobogó melyik fokán végez a csapat. A még nem közölt eredmények:

Október 5.: Győri Széchenyi Főiskola–CVMSE 5-13.

Az újonc Győr egy pillanatig sem tudta kétségessé tenni a mérkőzést. A csapatból az ifjúsági Tarr játéka felnőtt a meghatározó játékosokéhoz. Győztek: Botfa (4), Fehér (3), Tarr (3), Balázs (2) és a Botfa–Fehér páros.

Október 19.: CVMSE–Hévíz 12-6.

Máthé magabiztos játéka nagyban hozzájárult a győzelemhez. Győztek: Máthé (4), Fehér (3), Balázs (2), Tarr (2) és a Botfa–Fehér páros.

Október 26.: Sopron–CVMSE 10-8

A nagy tét rányomta bélyegét a mérkőzésre. Celli győzelem esetén a tabella élére kerültek volna a CVMSE fiúk. A felelősséget különösen Máthé nem tudta „elviselni". Győztek: Botfa (3), Fehér (2), Máthé (1), Tarr (1) és a Balázs–Máthé páros.

November 2.: CVMSE–Pápa 15-3.

Magabiztos játékkal győztek a celliek, az eddig még nyeretlen újonc pápaiak ellen. Győztek: Fehér (4), Botfa (3), Balázs (3), Tarr (3) és Botfa–Fehér, valamint a Balázs–Fekete páros.

1484

TORNA

Az Eötvös DSE tornászai a nyár folyamán külföldi edzőtáborozáson vettek részt. A Wien Union Sportcentrum látta vendégül a celli kislányokat. Az egyhetes edzőtáborozás során szorgalmas munkával készültek ideális körülmények között a szakosztály tagjai. A vendéglátók mindent elkövettek annak érdekében, hogy a versenyzők szabadidejükben is jól érezzék magukat. Az utolsó napon az osztrák sportbarátokkal közös ebéden értékelték ki a tapasztalatokat. A celliek a vendéglátást 1992. augusztusában kívánják viszonozni.

A jól végzett munkának az eredménye sem maradt el. Októberben a Budapest bajnokság III. fordulójában a II. helyezést érték el. A IV. fordulóra november 30-án kerül sor. Bízunk abban, hogy ezt követően a DSE tornászlányai ezüstéremmel térnek haza Budapestről. A siker kovácsolói: Somogyi Judit, Mesterházy Anna és Holczer Helga.

1485

SZABADIDŐSPORT

Az idén is megrendezésre kerül a „Szilveszter Kupa" teremfoci Celldömölkön a sportcsarnokban. A játéknapok december 27–28-án és 30-án lesznek. Nevezni december 15-ig lehet a Polgármesteri Hivatal 15-ös számú irodájában. Négy korcsoport részére van lehetőség a játékra. I. korcsoport: általános iskolások, II. kcs.: serdülő korosztály, III. kcs.: ifjúsági, míg a IV. kcs.: felnőtt korosztály. Nevezési díj: I. kcs.: 300 Ft, II. kcs.: 400 Ft, III. kcs.: 500 Ft, IV. kcs.: 600 Ft.

A kiírás értelmében a felnőtt csapatokban megyei I. osztályú és ennél magasabb osztályú labdarúgót csak hármat szerepeltethet egy-egy csapat. Egy csapatba tíz játékos nevezhető be. A győztes csapatok serleg díjazásba részesülnek.

1486

KÉZILABDA

Az utolsó öt forduló mérkőzéseinek eredménytelenségét – különösen a hazaiakat – szívesen felejtenék a CVMSE-CELLKOLOR játékosai, vezetői. A kilencedik forduló után még a harmadik helyen álló celliek az őszi szezont az ötödik helyen fejezték be. A hazai pályán elvesztett három pont nagyon hiányozni fog a csapatnak a dobogós helyezésért való küzdelemben. Az utolsó hat bajnoki forduló krónikája:

10. 06. CVMSE-CELLKOLOR–Szombathelyi Tanárképző 31-22 (18-9). Szellemes játékkal, végig vezetve biztosan győzött a megyei rangadón a celli csapat. Ekkor még senki sem merte azt gondolni, hogy ez volt az őszi szezonban az utolsó győzelme a celli együttesnek. A mérkőzésen az alábbi játékosok szerepeltek: Horváth – Tóth Á. (1), SKRIBA (6), GULYÁS (5), Márczi (4), GŐCZE (9), Fonyó (4). Csere: Simon I., Nagy (2), Csóri, Redőcs, Tóth A.

10. 13. Szentgotthárd–CVMSE-CELLKOLOR 25-25 (11-16). Biztos győzelmet engedett ki a kezéből a celldömölki csapat. 12 perccel a mérkőzés befejezése előtt még három góllal vezettek, majd ezt követően csak az utolsó percben dobtak két gólt, mely egyúttal az egy pont megszerzését jelentette. Ezen a mérkőzésen súlyos taktikai vereséget szenvedett a félidőben még öt góllal vezető CVMSE-CELLKOLOR, amely így állt ki: SIMON I. – Tóth Á. (2), Skriba (3), Gulyás (4), Márczi (5), Gőcze (4), Fonyó (5). Csere: Simon E., Csóri (1), Nagy (1), Redőcs, Tóth A.

10. 20. CVMSE-CELLKOLOR–Segesd 23-25 (12-11). Skriba sérülése után, az egyébként is lélektelenül játszó hazai gárda szétesett. Az 52. percben még három góllal vezető celliek elfelejtettek védekezni és támadni, amit bizonyít, hogy az egy lőtt gól ellenében hatot kaptak. A vesztes mérkőzés résztvevői: Simon I. – Tóth Á. (4). Skriba (2), Gulyás (2), Márczi (6), Gőcze (1), Nagy (8). Csere: Simon E., Csóri, Sipos, Tóth A.

10. 23. Székesfehérvári MÁV–CVMSE-CELLKOLOR 22-15 (10-8). A tartalékos celli csapat helyenként jól játszott, de nem tudott alkalmazkodni az időjáráshoz. A 40. percben vezető celliek a hátralévő időben már csak három gólt értek el, míg a hazaiak tizenegyet. A csapat összeállítása ez volt: Horváth – Tóth A. (2), Fonyó (4), Gulyás (2), Márczi (3), Gőcze (2), Nagy (2). Csere: Harkály, Redőcs, Sipos.

10. 26. Csurgó–CVMSE-CELLKOLOR 30-15 (15-5). Az eredmény önmagáért beszél. Az első félidőben dobott öt gól bizonyára negatív csúcs az NB II-ben. A csapat összeállítása ez volt: Horváth – Tóth Á. (4), Fonyó, Tóth A., Márczi (1), Gőcze (4), Nagy (2). Csere: Harkály, Németh L. (2), Sipos (2), Redőcs, Németh N.

11. 02. CVMSE-CELLKOLOR–Siklós 24-24 (13-13). Helyenként jó iramú mérkőzésen a rutinosabb vendégcsapat megérdemelten vitte el az egy pontot. A hazaiak képtelenek voltak a siklósi Zádori semlegesítésére, aki egymaga tíz góllal terhelte meg a celliek hálóját. A hazaiak az alábbi összeállításban játszottak: HORVÁTH – Tóth A. (4), FONYÓ (5), Gulyás (1), Márczi (4), GŐCZE (7), Nagy (3). Csere: SIMON I. – Redőcs, Tóth A.

A CVMSE-CELLKOLOR II. csapata a megyei bajnokságban veretlenül vezeti a tabellát. Eredményei: Orlay DSK–CVMSE-CELKOLOR II. 19-39. CVMSE-CELLKOLOR II.–Szombathelyi Tanárképző II. 26-23. Szentgotthárd ifj.–CVMSE-CELLKOLOR 22-30. CVMSE-CELLKOLOR II.–Vasvár 31-15. Szombathelyi Tanárképző II.–CVMSE-CELLKOLOR II. 24-30. Szombathelyi Tanárképző ifj.–CVMSE-CELLKOLOR II. 15-38.

ÚJ KEMENESALJA – Celldömölk Város Önkormányzatának lapja. Szerkesztőség: Celldömölk, Szentháromság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: MAKKOS ISTVÁN. Szövegszerkesztés: SZÜV Typo-team, Szombathely. Felelős vezető: PRÁCSER LÁSZLÓ igazgató. Nyomdai munkák: Szignatúra Kft. Szombathely. Felelős vezető: BALLA TIBOR. ISSN 0865–1175.